

Monckton's paper is a *catastrophe* for us. If the general public ever gets to hear of Monckton's paper, there will be hell to pay.

Professor Weiss heeft als eerste wetenschapper het harde bewijs geleverd dat alle temperatuurveranderingen cyclisch zijn en CO₂ geen enkele rol van betekenis speelt.

Nederland op weg naar "plangeleide Casino-Economie" bij sluiten alle vijf kolencentrales en transitie naar wind- en zonne-energie.

De CO₂ MIST

WAT U MOGELIJK NOOIT IS VERTELD OVER DE ROL VAN CO₂ EN
DE OPWARMING VAN DE AARDE

Inhoudsopgave

Inhoud

Inhoudsopgave.....	1
Inleiding	2
Leeswijzer	4
Te gevoelige modellen en slechte wetenschap	5
De 97/3 leugen	8
Climate Gate.....	11
Michael E. Mann en zijn hockeystick.....	13
AL Gore en Roger Revelle	17
Global warming echt verklaard door Professor Carl-Otto Weiss	19
Feedback. De fouten in de formules van het IPCC verklaard	23
Het ijs smelt, het ijs smelt.....of toch niet?	26
Windturbines, een onvoorspelbare bron van energie	30
Zonne energie, waanzin ten noorden van 35 graden Noorder Breedte	45
Goochelen met grafieken.....	49
Concluderend:.....	55

Inleiding

Dit boek informeert u over CO₂ en de opwarming van de aarde. Maar niet de informatie die u via reguliere media wordt opgediend. Als u het journaal en sommige kranten mag geloven is het een uitgemaakte zaak dat wij als mensen verantwoordelijk zijn voor één van de grootste rampen met moeder aarde als, we niet snel ingrijpen. Temperatuurstijgingen van gemiddeld twee graden Celsius of meer, zeewater wat vele meters stijgt en andere rampen. Hollanders die uit een ondergelopen Holland wegvluchten naar Drenthe, Duitsland en andere plekken waar het nog droog is. Kortom: Hel en verdoemenis! We moeten onze CO₂ uitstoot drastisch reduceren, anders is rampspoed ons deel.

Wetenschappers, politici en andere “dwarsdenkers” die het wagen om dit ter discussie te stellen worden niet zelden verketterd, geridiculiseerd, gemarginaliseerd en hun carrières geblokkeerd als ze nog in loondienst als klimaatwetenschapper werkzaam zijn. Wie echter, net als ik, de moeite neemt om zich te verdiepen in hun onderzoeken, hun argumenten etc. kan alleen maar tot de conclusie komen dat de meeste mensen een rad voor ogen wordt gedraaid met iets wat ik zelf als klimaatwaanzin afdoe. De argumenten van de zogenaamde “CO₂ sceptici” worden zelden of nooit naar voren gebracht in het journaal, actualiteitenrubrieken, sommige kranten etc. De informatie die het grote publiek op dit punt bereikt is sterk eenzijdig en gericht op het in standhouden van de illusie van de klimaatwaanzin. Waar het klimaatwetenschap betreft leven de meeste mensen in een intellectuele monocultuur. Via de gebruikelijke media zoals het journaal, de krant etc. wordt u getraakteerd op de argumenten van het IPCC en het 97/3 fabeltje en verder niet veel meer. We moeten “aan de windmolens, zonnepanelen, van het gas af, dure warmtepompen installeren etc.” De argumenten van de CO₂ sceptici komen daar in het geheel niet of in het beste geval zeer beperkt aan bod.

Met dit boek wil ik een, op een populairwetenschappelijke manier, overzicht geven van de belangrijkste tegenargumenten van de CO₂ sceptici zodat u zelf een goed geïnformeerd oordeel kan vellen en in ieder geval kennis heeft genomen van de “andere kant van het gelijk”. Ik hoop dat u na het lezen van dit alles, net als ik, tot de conclusie komt dat wij de geldstromen naar het IPCC sterk moeten reduceren en daar bij de politiek voor pleiten. Ook moet de belasting voor de beoogde “energie wende” van het kabinet Rutte 3 zo snel mogelijk van tafel als het aan mij ligt. Er is immers helemaal geen CO₂ probleem als Professor Weiss, Professor Christy en Lord Monckton gelijk hebben en ik heb geen enkele reden om daaraan te twifelen.

Dit boek is vrij verkrijgbaar als PDF. Verspreid u deze informatie alstublieft naar familie, vrienden, collega's en andere bekenden. Ik heb niet de illusie dat ik hiermee het achttijdsjournaal ga halen of dat er anderszins op objectieve wijze aandacht wordt besteed aan de argumenten van de CO₂ sceptici in het een of andere actualiteitenprogramma. Dat is in het verleden ook nooit gebeurd toen wetenschappers van een steviger statuut als ondergetekende op de trom sloegen. Het zou arrogant zijn om te denken dat mij dat wel zou lukken. Ik ben al dik tevreden als mede door dit boek meer mensen zich tegen de klimaatgekte keren.

Ik heb dit boek de “CO₂ mist” gedoopt in het volle besef dat mist voornamelijk uit waterdamp bestaat en niet voornamelijk uit CO₂. Mist is hier dan ook meer bedoelt als metafoor voor de mist die wordt opgetrokken rondom de “klimaat en CO₂ Sceptici” en hun argumenten. Hopelijk is na het lezen van dit boek ook bij u de mist weer opgetrokken en heeft u weer een helder zicht op de realiteit en waardeert u CO₂ en haar klassieke rol als plantenvoedsel des te meer en bent u bevrijd van de “papegaaien intelligentie” die de discussie over dit onderwerp karakteriseert.

Leeswijzer

Veel van wat ik in dit boek te berde breng is als informatie openbaar verkrijgbaar waarbij de bulk aan informatie via het internet is op te vragen. Waarom dan toch dit boek? Ik heb zelf tijdens mijn eigen zoektocht ontdekt dat vaak één specifiek onderwerp bij de kop wordt gepakt. Niet zelden zijn de stukken ook nog van een stevig wetenschappelijk niveau waardoor de lezer die niet zelf over een achtergrond als milieu wetenschapper beschikt of anderszins een Bèta achtige studie heeft gevolgd al snel afhaakt omdat de materie als taai en/of saai wordt ervaren. Het gevolg kan dan zijn dat men geen enkel beeld heeft bij het complete plaatje aan argumenten tegen de klimaatgekte of erger nog; zelfs niet één argument weet te benoemen. Een goed leesbaar overkoepelend verhaal heb ik (nog) niet ontdekt en in die leemte wil ik met dit boek voorzien. Ieder hoofdstuk behandelt een onderwerp wat ik in een beperkt aantal bladzijden uit de doeken doe. Ieder onderwerp staat op zich en waar er verbanden zijn zal ik dat uitleggen. Ieder hoofdstuk begint met een stelling of een bewering die kort de kern weergeeft waar het om gaat. Als u alleen kennis zou nemen van al deze stellingen weet u al kort en bondig waarom het CO₂ verhaal niet standhoudt als deze stellingen/beweringen kloppen.

Na de stelling/bewering volgt de verklaring/uitleg van e.e.a. in een beperkt aantal bladzijden. Het nadeel van deze aanpak is soms ook weer het gebrek aan (wetenschappelijke) verdieping. Als u meer wilt weten, en dat wilt u, dan kunt per onderwerp relevante verwijzingen raadplegen. In sommige gevallen heb ik ervoor gekozen om één op één te verwijzen naar het werk van de wetenschapper in kwestie. In andere gevallen heb ik zelf e.e.a. in detail voor u uitgewerkt. Ik ben zelf geen klimaatwetenschapper. Ik heb Elektrotechniek en Informatica gestudeerd maar voel me inmiddels wel vertrouwd met deze materie. Als men vindt dat ik zaken verkeerd weergeef of verkeerd uitleg dan sta ik altijd open voor juist beargumenteerde kritiek. Graag zelfs. Dat komt de kwaliteit van dit werk alleen maar ten goede. Maar komt u dan wel met zinnige argumenten. Voor scheldpartijen en dergelijke sta ik niet open. Als u geen inhoudelijke argumenten heeft om te weerleggen of aan te vullen wat er hier wordt gezegd verlaag u zelf dan in ieder geval niet tot ordinair schelden. Niet zoals een ex-filmster die ooit heeft geroepen dat hij iedereen, die er nog niet van overtuigd was dat CO₂ een gevaar is, graag aan zijn uitlaat wilde vastbinden en hem/haar dan met volle snelheid over het asfalt wilde sleuren. Echt te walgelijk voor woorden en dat is het type discussie waar ik ver van weg blijf. Achter in dit boek staan mijn gegevens (w.o. een email adres waar u naar kunt reageren).

Ik wens u veel leesplezier en moge het u vooral veel nieuwe kennis opleveren.

Bussum, 26-03-2019

Te gevoelige modellen en slechte wetenschap

Stelling: Volgens Professor John Christy van de universiteit van Huntsville Alabama geven de CMIP5 klimaatmodellen van het IPCC geen correcte voorspelling van de opwarming van de aarde bij een zekere verwachte toename in CO₂. De CMIP5 modellen zijn veel te gevoelig.

Iedereen die zich op enigerlei wijze met wetenschap bezighoudt weet dat na een stuk onderzoek er vaak een hypothese wordt geformuleerd over het systeem wat er is onderzocht. Een hypothese beschrijft wat de wetenschapper(s) in kwestie verwachten dat er gebeurt als bepaalde omstandigheden optreden. Een voorbeeld hypothese: ik verwacht dat de temperatuur in tien jaar tijd met 0,3 graden Celsius stijgt als de hoeveelheid CO₂ stijgt van 380 PPM (Parts Per Miljon) naar 430 PPM. Om te zien of een hypothese incorrect is het vaak al voldoende om middels een paar tests te laten zien dat het niet werkt. Als men op basis van de metingen ziet dat de verwachte temperatuurstijging, binnen een acceptabele onnauwkeurigheid, sterk afwijkt van vooraf gedefinieerde waarden, kan en mag men niet anders concluderen dat de hypothese niet juist is en hij moet dan ook worden verworpen. Terug naar de tekentafel zogezegd en de hypothese herformuleren op basis van nieuw onderzoek of de zaak compleet verwerpen.

Scepsis, en wel gezonde scepsis is, onlosmakelijk verbonden met wat velen zien als “The scientific way”. Een wetenschapper die sceptisch is t.a.v. zijn eigen modellen, of die van anderen, heeft de juiste grondhouding voor dergelijk onderzoek. Een wetenschapper die deze kritische houding mist is domweg ongeschikt, redeneert vanuit een stuk tunnelvisie etc. Hoe het ook zij. Dergelijk onderzoek levert geen inzichten op waar de mensheid mee verder kan. Scepsis is m.i. dan ook onlosmakelijk verbonden met goede wetenschap.

Om die reden praat ik in dit boek ook liever ook CO₂ scepsis en sceptici dan over klimaat scepsis. De vraag is niet zozeer of het klimaat verandert maar wat hierin de rol van door de mens geproduceerde CO₂ op de opwarming van de aarde is.

Het klimaatinstituut van de Verenigde Naties, het IPCC (Intergovernmental Panel for Climate Change) doet onderzoek naar de rol van CO₂ en de mogelijke effecten m.b.t. de opwarming van de aarde. Het IPCC ontwikkelt klimaatmodellen. O.a. worden er klimaatmodellen ontwikkelt die voorspellingen doen over de relatie tussen de hoeveelheid CO₂ en de stijging van de gemiddelde temperatuur op aarde. Eén van deze modellen het CMIP5 model, hetgeen staat voor **Coupled Model Intercomparison Project Phase 5**, geeft een voorspelling voor de zgn. “Mid troposfeer” vanaf ca. 1978 tot ver in 2040. Specifiek voor deze “Mid troposfeer” zijn er 102 verschillende modellen

ontwikkelt die allen een voorspelling doen over de verwachte temperatuur op enig moment. Men heeft daarbij voor de “Mid troposfeer” gekozen omdat, volgens alle geleerden, dit het deel is van de atmosfeer is wat het meest gevoelig is voor temperatuursveranderingen. Je ziet daar grotere uitslagen in temperatuur afwijkingen dan op bijvoorbeeld de noord of zuidpool waar het de gemiddelde temperatuur betreft.

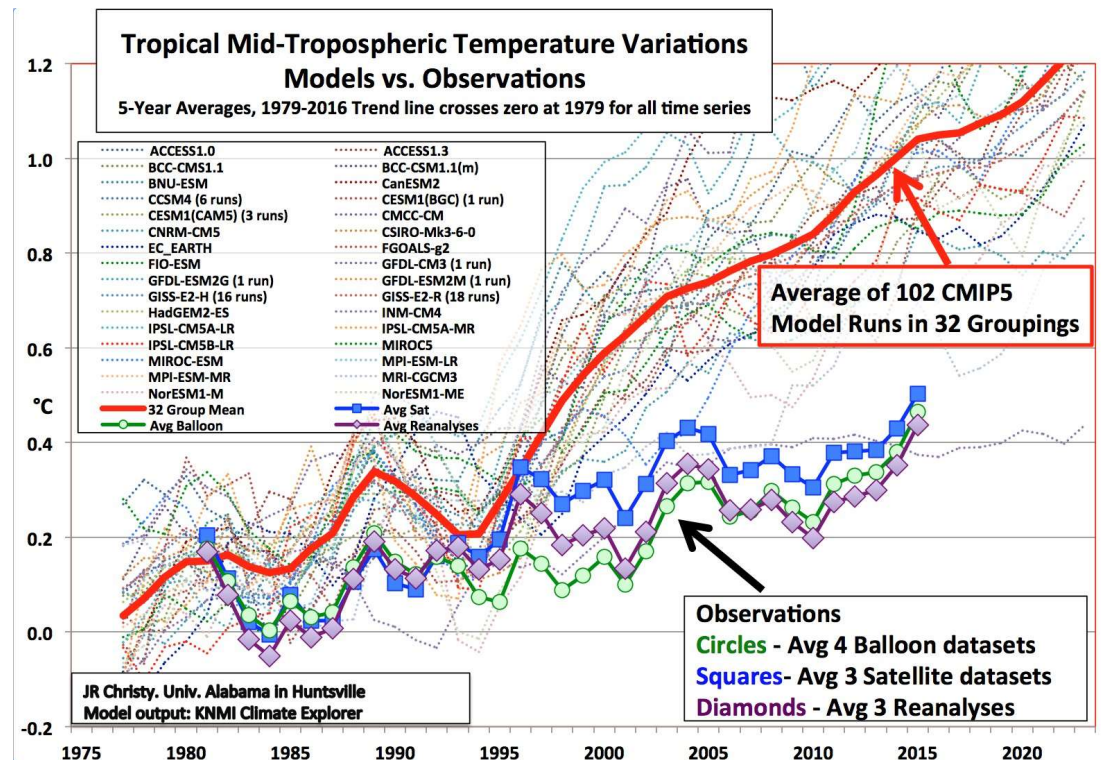

Fig.1

In Figuur 1 is grafisch weergegeven wat de verwachte stijging is van de gemiddelde temperatuur in enig jaar. Alle gestippelde lijnen geven de voorspelling van één specifiek model weer. Het zijn er 102 stuks in het totaal. Het gemiddelde van al deze modellen wordt via de dikke rode lijn weergegeven.

Als de voorspellingen zouden kloppen mag je verwachten dat de gemeten waarden niet veel afwijken van deze rode lijn. Professor John Christy van de universiteit van Huntsville Alabama heeft de metingen, die zijn verricht met ballonnen (groene cirkels) en satellieten (lijn met blauwe vierkanten), vergeleken met deze voorspellingen. U kunt zelf zien dat naarmate de tijd verstrijkt de afwijkingen tussen de voorspellingen en de gemeten werkelijkheid steeds groter worden. In 2015 zou er volgens de IPCC-modellen gemiddeld al sprake zijn van een stijging van ca. 1,1 graad Celsius. Er werd slechts 0,45 graad Celsius gemeten (gemiddelde van de waardes van de data sets van de ballon metingen en de satelliet metingen). Dat is een afwijking van $((1,1 - 0,45) / 0,45) * 100 \% = 144,44 \%$. Zelfs als je een redelijke onnauwkeurigheidsmarge van 5 tot 10 procent toestaat valt deze afwijking niet uit te leggen. Je zou dan verwachten dat naar goed wetenschappelijk gebruik men de eigen modellen zou verwerpen of minimaal op

zoek zou gaan naar de fout of fouten in de formules. Niets van dat alles. Men leidt de regeringen, die vertrouwen op de kennis en kunde van het IPCC, naar de volgende dramatische vergezichten van tig meter zeespiegelstijging, uitstervende ijsberen, vele landen die onder water verdwijnen en andere rampspoed die ik hier verder niet zal benoemen. En zo worden de geesten rijp gemaakt voor het zoveelste klimaatakkoord wat op helemaal niets gebaseerd is.

De huidige gang van zaken m.b.t de besproken modellen valt niet uit te leggen en te verdedigen, als de metingen van Christy correct zijn.

Voor het uitgebreide wetenschappelijke rapport van Professor John Christy zoals hij dat voor het Amerikaanse congres heeft uitgelegd surft u naar:

<https://docs.house.gov/meetings/SY/SY00/20160202/104399/HHRG-114-SY00-Wstate-ChristyJ-20160202.pdf>

Tot slot: leest u ook het zeer belangrijke hoofdstuk wat gaat over een poging om de modellen van het IPCC te corrigeren van Lord Christopher Monckton. Zie “Feedback De fouten in de formules van het IPCC verklaard”

*) Voor meer informatie over CMIP5 zie: <https://cmip.llnl.gov/cmip5/>

De 97/3 leugen

Stelling: Wie het 97/3 verhaal goed bestudeert concludeert dat de getallen niet kloppen. Uiteindelijk kan op basis van de onderzochte artikelen slechts 0,54 procent van de auteurs als klimaatalarmist worden bestempeld en geen 97 procent.

Er zijn twee zaken die steeds in de media worden herhaald om u tot CO₂ gelovige te bekeren:

1-De voorspellingen van het IPCC

2-De bewering dat ruim 97 procent van de wetenschappers gelooft dat AGW *) (Antropogene Global Warming) voor een belangrijk deel door de mensheid wordt veroorzaakt via CO₂ uitstoot.

Het 97/3 verhaal wordt door de meeste politici voor zoete koek geslikt en ik durf er een lieve cent om te verwedden dat de meesten niet eens weten waar dit 97/3 verhaal vandaan komt en waar het op gestoeld is. Op internet woeden felle discussies over de ware bron. Wie zich daar een beetje in verdiept leert snel dat er een aantal lieden zijn geweest die middels “desk research” wetenschappelijke publicaties van anderen hebben bestudeerd, dan wel via een enquête om input hebben gevraagd. Er is dus niet één bron, er zijn er meerdere. Hun studie richtte zich daarbij op de vraag of men vond dat CO₂ in enigerlei mate verantwoordelijk is voor de opwarming van de aarde. Van alle namen van “onderzoekers” die circuleren zijn die van John Cook en Zimmerman degenen die het meest wordt genoemd en het meest wordt geciteerd. Een goed overzicht is te vinden in:

https://friendsofscience.org/assets/documents/97_Consensus_Myth.pdf

Bij alle bekende studies wordt iedereen die denkt dat CO₂ ook maar enigszins een rol of rolletje speelt in de opwarming van de aarde in het 97 procent kamp ingedeeld. Ook ondergetekende hoort dan strikt genomen thuis bij de 97 procent groep. Hoe kan dit? Vaak wordt bij het bestuderen van een wetenschappelijk artikel o.a. de vraag gesteld: Denkt de auteur van dit artikel dat CO₂ in enigerlei mate verantwoordelijk is voor de opwarming van de aarde? De kwalificatie “in enigerlei mate” is wetenschappelijk gezien natuurlijk van nul of generlei waarde. Hij is zo rekbaar als de pest. Als je gelooft dat wij verantwoordelijk zijn voor 1,0 graad Celsius opwarming is het antwoord ja. Als je daarentegen gelooft dat wij verantwoordelijk zijn voor 0,001 graad Celsius opwarming is het antwoord eveneens ja. Met goede wetenschap heeft het niets van doen. Deze studie is vooral een poging om het debat te politiseren. Je kan dan de groepen snel verdelen naar 97 procent goede “klimaat schaaapjes” en 3 procent dwarsliggers die moeten worden bestreden, geridiculiseerd, gemarginaliseerd. En.... Ga vooral niet me ze in discussie. Zeker niet in het openbaar. Je zou de discussie nog wel eens op inhoud kunnen verliezen :-<. Blijf de 97/3 boodschap maar herhalen.

*) AGW volgens sommigen is de betekenis: Al Gore was Wrong :->)

Als u het werk van Cook aan een diepere analyse onderwerpt ziet u dat uiteindelijk slecht 0,54 procent kan worden ingedeeld on het kamp van de overtuigde klimaat alarmisten. Dat is dus iets heel anders dan 97/3 onzin die ons steeds als een “broodje angst” wordt geserveerd.

Wie het werk van Doran & Zimmerman bestudeert komt niet verder dan ca. 2,38%

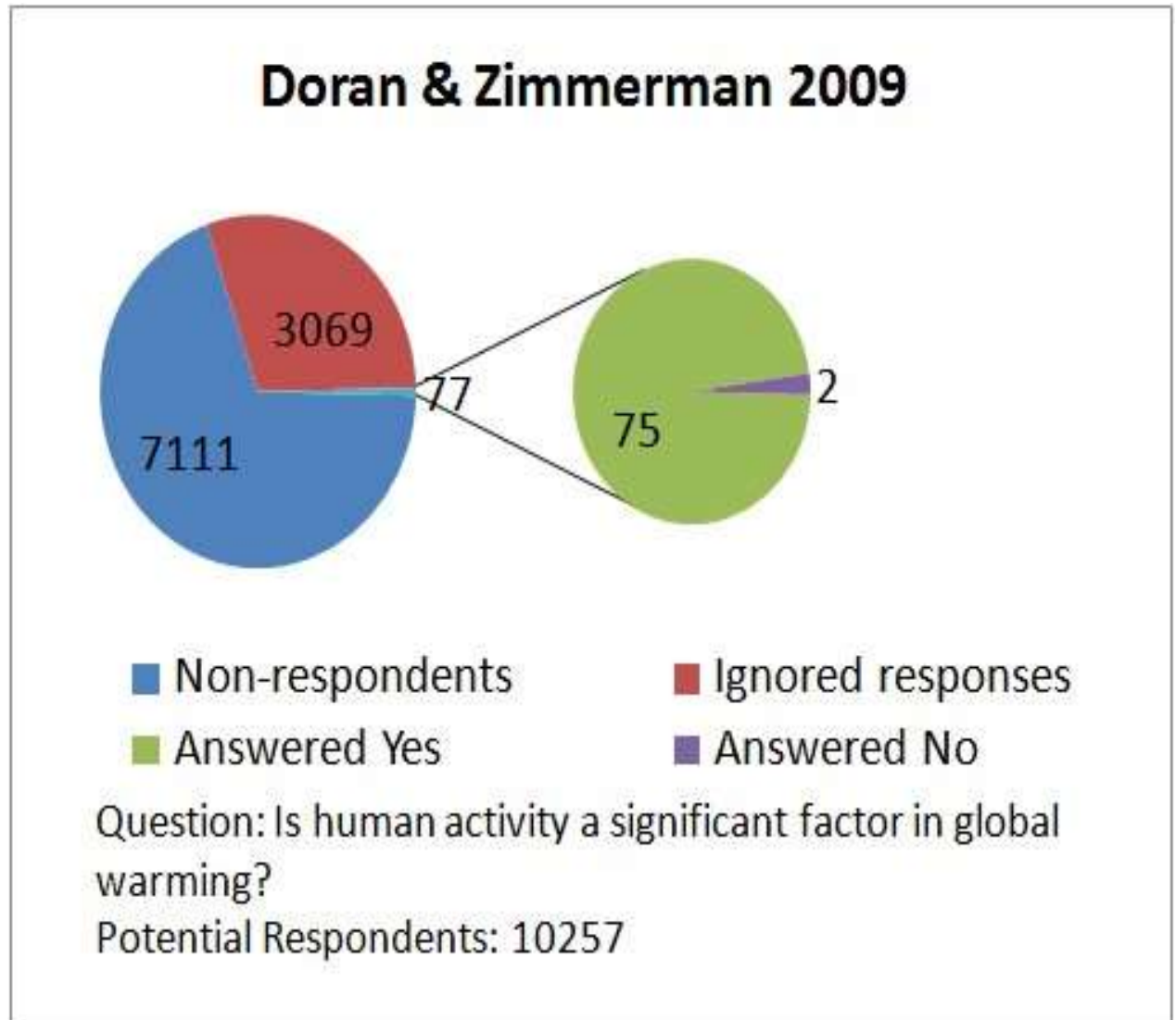

Fig. 2

U ziet dat van de 10257 respondenten die om input is gevraagd er slechts 3146 dit hebben gegeven. Om volslagen onduidelijke redenen worden vervolgens 3069 respondenten genegeerd. Van de resterende 77 hebben er 75 ja geantwoord op “de vraag van de eeuw”. Dan krijg je 75/77 is ongeveer 97 procent ja en 3 procent nee. Aanschouw hier de geboorte van de 97/3 leugen. Het juiste antwoord was natuurlijk 75/3146 is ongeveer 2,38 %.

Bedenk verder dat alles wat er uit de koker van het IPCC, of daarmee bevriende dan wel daaraan gelieerde instituten komt, sowieso met de nodige gezonde wetenschappelijk scepsis dient te worden bekeken. Dit blijkt immers uit de “genetica” van ditzelfde IPCC wat is vastgelegd in het volgende officiële mandaat van het IPCC

Scope and Approach of the Assessment 1.1. Mandate of the Assessment

The Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) was established by World Meteorological Organization and United Nations Environmental Programme (UNEP) in 1988 to assess scientific, technical, and socioeconomic information that is relevant in understanding human-induced climate change, its potential impacts, and options for mitigation and adaptation.

Daar staat het. Dat is wat het IPCC doet. In theorie niets mis mee maar wel een sterk eenzijdige kijk op het klimaat. Wat nu als blijkt dat de rol van de mens verwaarloosbaar is t.o.v. alle andere krachten die spelen? Wel dan kan het IPCC worden opgedoekt of minimaal sterk worden afgeslankt. De kans dat prominente IPCC-ers gaan roepen dat er geen reden is om ons zorgen te maken over de rol van CO₂ bij de opwarming van de aarde is net zo groot als dat morgen blijkt dat de maan van Zwitserse kaas is gemaakt. Dat gaat niet gebeuren! Ze schieten zichzelf dan in de voet. Weg carrière. Weg subsidiestromen! De druk voor verandering zal echt van buitenaf moeten worden opgelegd en het dichtdraaien van de subsidiekraan is m.i. daar het meest effectieve middel voor.

Kijkt u ook eens naar: <https://www.climategate.nl/ipcc-exposed/>

Gelukkig zijn er ook wetenschappers die wel serieus onderzoek hebben gedaan naar het percentage “klimaat alarmisten” onder milieu wetenschappers. O.a. Dr. Art Robinson heeft een enquête onder klimaatwetenschappers georganiseerd. Daar hebben 31847 mensen aan meegedaan en de uitkomst was dat slechts 0,05 % gelooft in het klimaat alarmisme en 99,95% niet. De hoeveelheid geënquêteerden uit deze enquête is dus ruim 3 maal zo groot als de populatie van John Cook.

Voor een toespraak van Dr. Art Robinson zie:

<https://www.youtube.com/watch?v=eiPIvH49X-E>

Climate Gate

Bewering: De Climate Research Unit (CRU) van de universiteit van East Anglia uit Groot-Brittannië dat qua gegevens en klimaatonderzoek één van de hoofdbronnen is van het IPCC is in opspraak geraakt. In 2009 zijn er duizenden e-mails en documenten gelekt. Deze mails en documenten wekken de indruk dat gegevens gemanipuleerd zijn om zo de verwachtingen van het IPCC te ondersteunen. Als dat zo zou zijn zou er sprake zijn van wetenschappelijk fraude

Het begrip Climategate raakte in december 2009 in zwang nadat duizenden e-mails en documenten waren gelekt of gehackt van de Climate Research Unit in Engeland, een onderzoeksinstituut dat een cruciale rol speelt in het internationale klimaatonderzoek en dat dé aangever is van het IPCC.

De e-mails wekken de indruk dat een wereldwijd “Team” van invloedrijke klimaatonderzoekers gegevens gemanipuleerd heeft, sceptici uit de wetenschappelijke literatuur weerde en hun metingen en softwareprogramma's niet wenste te delen met sceptici in weerwil van de verstrekkende Britse Freedom of Information Act. De affaire zorgt met name in de Angelsaksische media voor grote commotie en gooit daar olie op het vuur van een al langer slepende diepgravende wetenschappelijke en politieke controverse.

Voorstanders van de theorie van het IPCC beweren dat de mails bewust gelekt zijn aan de vooravond van een belangrijke klimaatconferentie in 2009 in Kopenhagen. De tegenstanders hiervan ontkennen dit en geven aan dat het moment waarop deze waarheid aan het licht kwam er niet toe doet en vinden de mails en documenten overtuigend bewijs van wetenschappelijke fraude. Hoe het ook zij, tot op heden heeft het nog geen zware repercussies gehad en blijft het IPCC steeds weer dezelfde onheilstijdingen uitzenden. Gelukkig voor ons is de realiteit iedere keer weer anders. Geen enkele voorspelling aangaande temperatuurstijgingen, verdwijnen van ijsberen etc. in relatie tot “human induced” CO₂ is uitgekomen.

Meer informatie kunt u vinden o.a. op Wikipedia. Zie:

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Climategate>

Ook is er een leuke Nederlandstalige website waarop u meer info kunt vinden. Zie:

<https://www.climategate.nl/>

Ik vind persoonlijk het bewijs van de klimaat sceptici overtuigender. Maar lees u vooral zelf de diverse stukken en vorm zelf uw eigen oordeel.

Kijkt u ook eens op de web site:

<https://wattsupwiththat.com/>

Daar kunt u ook zeer veel nuttige informatie vinden.

Michael E. Mann en zijn hockeystick

Bewering: Professor Michael Mann van de Pennsylvania State University en een aantal andere collega's hebben de temperatuur gedurende het afgelopen millennium op het Noordelijk halfrond middels zgn. "proxies" gereconstrueerd. De daaruit voortvloeiende grafiek heeft een sterk op een hockeystick gelijkend beeld. Volgens sommige collega klimaatwetenschappers zijn daarbij de "Medieval Warm Period" en de zgn. "Little Ice Age" bewust verkeerd weergegeven om zo input te geven voor de groep klimaat alarmisten. Dit heeft in een aantal door Mann aangespannen rechtszaken geresulteerd.

De **Hockeystick** is een veelgebruikte benaming voor een grafiek uit de paleo-klimatologie. De grafiek geeft een reconstructie weer van de temperatuur op het Noordelijk Halfrond gedurende het afgelopen millennium (jaar 1000-2000). Omdat gestandaardiseerde metingen met thermometers pas begonnen omstreeks 1850, werd de reconstructie uitgevoerd aan de hand van proxies. Dit zijn indirecte gegevens waaruit de temperatuur kan worden afgeleid. In het geval van de *Hockeystick* ging het daarbij om boomringen.

In 1998 publiceerden Michael E. Mann, Raymond S. Bradley en Malcolm K. Hughes (MBH) een artikel^[1] met de eerste kwantitatieve temperatuur reconstructie aan de hand van proxies van de eeuwen voor 1850. De studie ging terug tot 1400 en toonde aan dat de temperaturen op het einde van de 20e eeuw sterk begonnen te stijgen. In 1999 publiceerden MBH een uitbreiding van hun werk die terugging tot het jaar 1000.^[2] In dit artikel stond de grafiek die, vanwege zijn overeenkomst met een IJshockeystick, de "Hockeystick" werd gedoopt door klimatoloog Jerry Mahlman van NOAA. Het Intergovernmental Panel on Climate Change, dat klimaatwetenschap samenvat nam in 2001 de hockeystick, samen met de resultaten van de reconstructies van andere onderzoekers, op in het derde assessment rapport.

De kritiek op dit werk betreft voornamelijk het feit dat de zgn. "Medieval Warm Period", ook wel aangeduid als het "middeleeuws klimaat optimum," hier niet goed in verwerkt zou zijn. Dit "middeleeuws klimaat optimum" is goed te zien in onderstaande grafiek. Hier ziet u een gemiddelde temperatuur van 15 graden Celsius na de laatste grote ijstijd. Vlak voor de huidige warme periode was er sprake een kleine ijstijd en daarvoor van het middeleeuws klimaat optimum

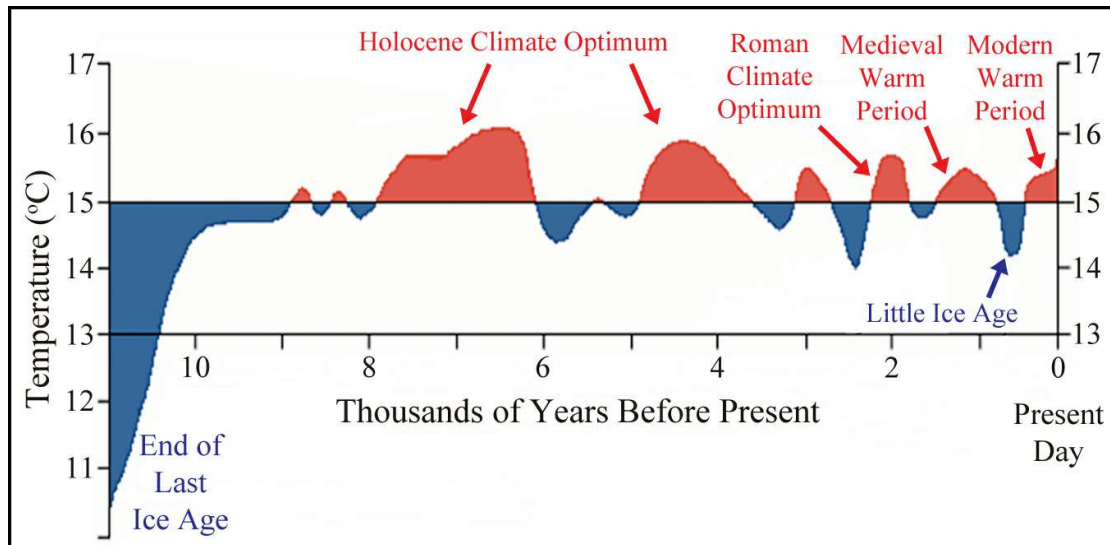

Fig. 3

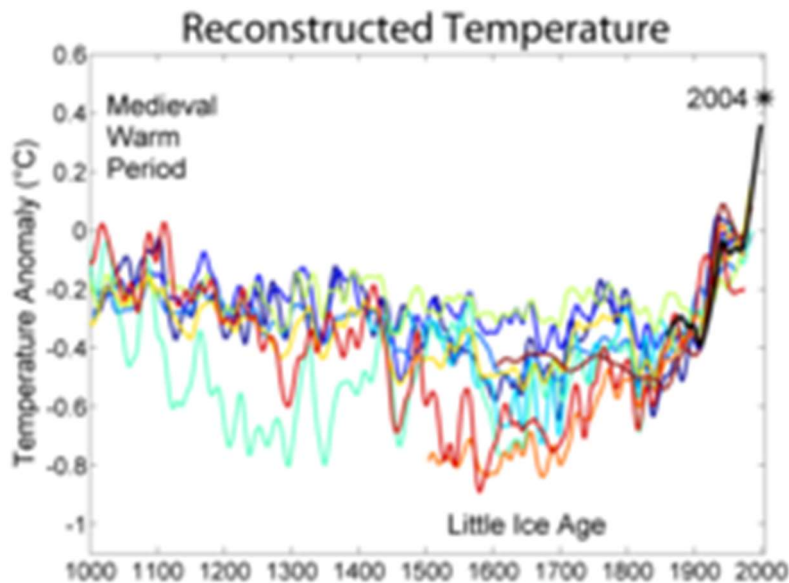

Fig.4

Vergelijkt u dat eens met bovenstaande grafiek die is ontleend aan het werk van Michael Mann. De kleine ijstijd komt daar wel in voor maar het Middeleeuws klimaat optimum nauwelijks. Dat is nu precies het punt wat sommige klimaatwetenschappers tegen het verhaal van Mann hebben. Zij stellen dat er overweldigend bewijs is voor het bestaan het Middeleeuws klimaat optimum. Ter Illustratie: ook in ons eigen land werden er in die periode druiven gekweekt voor het produceren van wijn. Dat kan niet bij een klimaat zoals wij dat rond 1950..1960 hadden. Nu worden er met succes weer druiven gekweekt in Limburg en elders in Nederland. Op grond van dat feit is het dus

zeer aannemelijk dat ook in eerdere periodes de gemiddelde temperatuur hoger lag. Dat valt niet af te lezen uit de gegevens van Mann. Sommige wetenschappers beweren dat gegevens van de “Medieval Warm Period” bewust verkeerd zijn weergegeven en die van de “Little Ice Age” te warm zijn weergegeven. De “Hockeystick” die zo zou zijn ontstaan is dan een stevige steun in de rug voor de klimaatalarmisten. Immers vanaf ca. 1900 stijgt de temperatuur snel. Dat zijn uiteraard stevige beweringen. In plaats van hier op collegiale wijze over te discussiëren en samen eruit te komen, blijven een aantal wetenschappers bij hun beweringen en dat heeft inmiddels al in een aantal rechtszaken geresulteerd. De Canadese Professor Timothy Ball, een overtuigd CO₂ scepticus, is in een rechtszaak met Mann verwickeld. Ball heeft wel eens het grapje gemaakt dat hij zoveel littekens op zijn rug heeft dat er geen ruimte meer is om er nog een mes in te planten :->) Ook heeft hij naar eigen zeggen ruim 1,5 miljoen dollar aan proceskosten uitgegeven. Een triest getal om je recht op vrijheid van meningsuiting te mogen verdedigen.

Kijkt u eens naar:

<https://www.youtube.com/watch?v=dcdPM5FY8Ug>

Het lijkt er op dat Ball deze zaak aan het winnen is en Mann zal moeten erkennen dat zijn gegevens gemanipuleerd zijn als het aan Tim Ball ligt.

Ball heeft ooit beweerd: **It is dangerous to be right when the authorities are wrong.!!** En dat is een waarheid als een koe en Ball is een wetenschapper die tegen de verdrukking in zijn rug recht houdt en dat is te bewonderen.

Een andere opponent van Mann is Mark Stein. Ook hij is in een juridisch gevecht verwickeld met Michael Mann. Kijkt u eens naar een presentatie van Mark Stein op:

<https://www.youtube.com/watch?v=dcdPM5FY8Ug>

Meer informatie over de hockeystick controverse kunt u vinden op:

https://en.wikipedia.org/wiki/Hockey_stick_controversy

Ik wil me hier niet uitlaten over het feit of dat ik vind dat Mann gegevens heeft gemanipuleerd. Ik heb u de bronnen laten zien. Ik zou zeggen oordeelt u zelf.

Los van de hockeystick controverse ben ik van mening dat het bewijs voor het bestaan van een Medieval Warm Period overtuigend is. Ook is overtuigend bewijs voor eerdere warmere periodes. Een mooi voorbeeld vind ik de “Mendenhall gletsjer” uit Alaska. Op foto's uit 1894 en 2008 is duidelijk te zien dat er in 1894 veel meer ijs aanwezig was dan in 2008.

Dat lijkt initieel de klimaat alarmisten te ondersteunen maar onder deze zelfde “Mendenhall gletsjer” zijn resten van een bos gevonden. Jawel een bos. Kijkt u eens naar onderstaande foto die dit laat zien.

Fig. 5

Ergo: het kan niet anders dan dat er eerdere periodes zijn geweest waarin de aarde veel warmer was dan nu. Ook dat pleit niet voor het hockeystick verhaal. Dat pleit alleen voor een natuurlijke variatie van het klimaat door de eeuwen heen en niet voor invloed van de mensheid op het klimaat.

AL Gore en Roger Revelle

Samenvatting: Professor Roger Revelle heeft als een van de eerste wetenschappers de theorie van opwarming van de aarde door CO₂ als hypothese naar voren gebracht. Toen hij zag dat de werkelijke resultaten afweken van zijn voorspellingen heeft hij zelf, als goed wetenschapper, aangegeven dat het allemaal zo'n vaart niet loopt en dat er geen reden is om de noodklok te luiden. Een van zijn studenten, Al Gore genaamd, heeft hem bij zijn onderzoek geholpen. Toen Gore later hoorde dat Revelle zijn eigen theorie van AGW verwierp heeft hij aangegeven dat Revelle, die hij eerst zo bewonderde, het niet meer helemaal scherp zag (volgens sommigen heeft Gore zelfs beweerd dat Revelle seniel was geworden).

Professor Roger Revelle werd op 7 Maart 1909 geboren in Seattle, Washington in de Verenigde Staten en hij stierf op 15 Juli 1991 in San Diego Californië. Revelle was in zijn tijd een prominent wetenschapper. Revelle was volgens sommigen de drijvende kracht achter het instituut voor Oceanografie. Ook zou hij een stevige rol hebben gehad bij het oprichten van de "University of California in San Diego", kortweg UCSD, in La Jolla.

Revelle was één van de eersten die dacht dat er een verband was tussen de hoeveelheid CO₂ in de atmosfeer en de opwarming van de aarde. Hij liet dit onderzoeken en één van zijn latere studenten was Al Gore. Gore was toen erg onder de indruk van Professor Revelle.

In 1988 begon er bij Revelle steeds meer twijfel te ontstaan over zijn eigen theorieën. Dit vanwege het feit dat het daadwerkelijke temperatuurverloop niet aansloot bij zijn verwachtingen. Zijn theorieën bleken op de lange termijn weinig voorspellende waarde te hebben. Als goed en integer wetenschapper erkende hij dat. Uiteindelijk besloot hij een tweetal congresleden hierover aan te schrijven. In dit schrijven heeft hij zijn twijfel geuit over het feit of CO₂ nu wel zo'n belangrijk broeikasgas was. Ook heeft hij in 1991 voor een flink aantal "bobo's" een toespraak gehouden in de "Bohemian Grove" in Noord Californië. Daar heeft hij die twijfel wederom uitgesproken en zijn excuus gemaakt voor het feit dat zijn onderzoek zo velen mogelijk de verkeerde kant op heeft gestuurd waar het global warming en de rol van CO₂ betrof.

Al Gore, die bekend is van zijn film "An inconvenient truth" weigert tot op heden met wie dan ook in debat te gaan over zijn stellingen. Ook niet als daar forse sommen geld voor worden geboden. Hij heeft al bekend dat zijn voorspellingen uit deze film niet zijn uitgekomen.

Zie ook eens:

<https://uncensored.co.nz/2009/03/26/al-gore-if-he-was-honest-i-was-wrong-about-climate-change/>

Het lijkt erop dat Al Gore binnenkort een andere versie van een “Inconvenient Truth” kan gaan maken en die zal vermoedelijk niet aan het grote publiek worden getoond :->) en de nobel prijs zal hij daar niet voor gaan winnen.

Om dat moment echter uit te stellen en “aan de bal te blijven” hanteert hij nu een andere tactiek. Hij schetst nu doemscenario's die zich zullen voltrekken rond 2100. Hij kan dan in 2021 of 2035 niet worden beticht van het doen van foute voorspellingen. Ik moet zeggen: zeer slim van Gore. Dat moet je hem nageven. Het moge duidelijk zijn dat ik geen enkele waarde hecht aan zijn voorspellingen omdat:

1. Al zijn reeds gedane voorspellingen over de tijd tot en met 2018 zonder uitzondering niet zijn uitgekomen;
2. Hij categorisch weigert met klimaatsceptici van een stevig academisch niveau in de debat te gaan.

Global warming echt verklaard door Professor Carl-Otto Weiss

Stelling 1: De klimaat verandering gedurende de meest recente eeuwen is “periodiek”.

Stelling 2: De opwarming van de aarde die ruwweg sinds 1870 plaats vindt is toe te wijzen aan de ca. 200 jaar durende “De Vries Zonne cyclus”.

Stelling 3: de afkoeling begin jaren 70 en de aansluitende opwarming in de jaren negentig en verder is toe te schrijven aan de 65-jarige “AMO/PDO cyclus”.

Stelling 4: CO₂ geeft geen meetbare bijdrage aan de opwarming van de aarde.

Bovengenoemde stellingen zijn één op één ontleend aan het onderzoekswerk van Professor Carl-Otto Weiss. Weiss was vroeger directeur van het Nationaal Meteorologisch instituut van Duitsland in Braunschweig.

Hij is gepensioneerd en werkt o.a. als adviseur voor het “European Institute for Climate and Energy”. Zie <https://www.desmogblog.com/european-institute-climate-and-energy>.

Weiss heeft samen met Horst-Joachim Ludecke en Hempelman, onderzoek verricht naar oorzaken en verklaringen voor temperatuursveranderingen op aarde (afkoeling en opwarming). Zij hanteerden daarbij de hypothese dat er aantal “temperatuurcycli” zouden zijn die op elkaar inwerken en die als je ze los kunt definiëren kunt gebruiken om het temperatuursverloop in het verleden te verklaren en te voorspellen hoe de temperatuur op de aarde zich gemiddeld zal gaan ontwikkelen als je ze weer bij elkaar voegt en laat zien hoe ze op elkaar inwerken. Als deze cycli er zijn dan kunnen ze in theorie worden ontdekt middels zgn. “spectrumanalyse”. Als CO₂ de dominante factor is dan zal een spectrumanalyse een heel ander beeld opleveren dan het beeld waarbij er sprake is van meerdere cycli.

Al met al een hele mond vol. Maar voordat ik hun theorie verder uitleg eerst iets over golven en spectrumanalyse zodat duidelijk is waar we het over hebben. In het dagelijks leven krijgt u vaak te maken met golven zonder dat u daar vermoedelijk bij stilstaat. Een zeer bekend voorbeeld van een golf is een geluidsgolf. Muziek, spraak etc. bestaat uit meerdere geluidsgolven met verschillende toonhoogtes en volume.

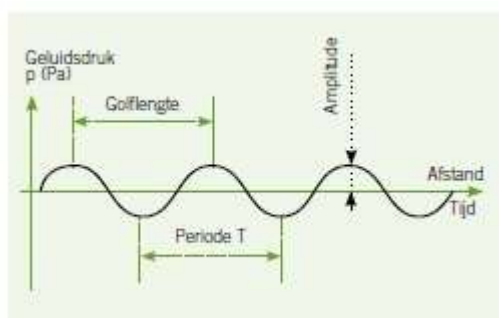

Fig. 6

In Fig. 6 ziet u het verloop van zo'n sinus golf. De golflengte van de golf bepaalt de toonhoogte zoals wij die waarnemen. Des te korter de periode des te hoger de toon. De sterkte van de toon wordt bepaald door de amplitude van de golf. Bij geluid wordt de frequentie uitgedrukt in Hertz, waarbij het aantal Hertz gelijk is aan (1/periode in sec). Bij een periode van 0,1 sec spreken dan over een toon van $1/0,1 = 10$ Hertz.

Als er sprake van twee golven die op elkaar inwerken ontstaat er een ander beeld. Een mooi en klassiek voorbeeld hiervan is de zgn. Amplitude Modulatie. Hierbij is er sprake van een hoogfrequent signaal, bijvoorbeeld 675 Kilo Hertz, wat wordt "beïnvloed" door een voor mensen waarneembare geluidstoon van bijvoorbeeld 1000 Hertz. Dit "beïnvloeden" wordt moduleren genomen. Dit geeft dan het volgende beeld:

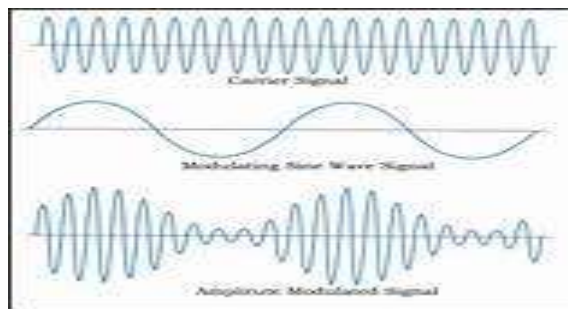

Fig. 7

Boven in fig. 7 ziet u de golf met de hoge frequentie, daaronder de golf met de lage frequente en daaronder weer het gemoduleerde eindresultaat.

Ook bij andere natuurverschijnselen dan geluid zijn vaak golven waar te nemen. Het probleem wat zich daarbij vaak voor doet is dat de golven er vaak niet zo netjes en makkelijk herkenbaar uitzien als in bovenstaande plaatjes. Niet zelden is er sprake van meerdere golven met een sterk verschillende frequentie en mogelijk sterk verschillende sterktes (amplitudes). Het resulterende plaatje geeft dan mogelijk een "wild verloop".

Als je naar een bepaalde grafiek kijkt is het daarom niet altijd op voorhand al duidelijk of deze te verklaren is aan de hand van verschillende golven die op elkaar inwerken. Er kan ook iets anders aan de hand zijn dan golven die op elkaar inwerken. Om dergelijke vermoedens te testen wordt gebruik gemaakt van zogenaamde spectrumanalyse. Deze analyse is weer gebaseerd op zgn. "Fourier Analyse". Het gaat in dit verband te ver om dit en alle bijbehorende wiskundige vergelijkingen uit de doeken te doen. Wie daar meer over wil weten en wiskunde niet schuwt surft naar:

https://en.wikipedia.org/wiki/Fourier_analysis.

Om dit verhaal te kunnen begrijpen volstaat het om te weten dat met spectrumanalyse kan worden bepaald of de aangeboden output als functie van een bepaalde input variabele te verklaren is aan de hand van meerdere golven die op elkaar inwerken of niet. Als dit het geval is geeft de spectrumanalyse aan om welke golven het gaat (frequentie) en wat hun sterkte is (amplitude).

Zo kan het bijvoorbeeld gebeuren dat een bepaald natuurkundig fenomeen te verklaren is aan de hand van 7 verschillende golven (cycli) met allen een verschillende sterkte (amplitude). Als je de losse golven hebt ontdekt kun je dan ook een uitspraak doen over hoe de samengestelde golf in de toekomst zal verlopen.

Met deze kennis gewapend kijken we nu nog een keer naar het onderzoek wat is uitgevoerd onder leiding van professor Carl Otto Weiss. Zoals eerder aangegeven veronderstelde Weiss dat het temperatuurverloop op aarde door een aantal golven (cycli) kon worden beschreven.

Hij heeft allereerst gekeken of er vanuit die gedachte reeds onderzoek was gedaan en zo ja wat dit had opgeleverd. Hij en zijn collega's konden geen relevante onderzoeken vinden en besloten daarom maar zelf een dergelijk onderzoek te doen.

Een uitgebreid verslag van hun onderzoek is te vinden op:

<https://benthamopen.com/FULLTEXT/TOASCJ-11-44>

Een presentatie op YouTube door professor Weiss is te vinden op :

<https://www.youtube.com/watch?v=tAELGsikKsQ>

De belangrijkste conclusie van zijn onderzoek was dat het verloop van de gemiddelde temperatuur op aarde inderdaad valt te verklaren middels een set van samengestelde golven van verschillende frequentie en amplitude. CO₂ speelt geen rol van betekenis. Professor Weiss heeft ontdekt dat de zon en de diverse cycli daarvan één van de belangrijkste drijvers zijn maar ook stromingen in de oceaan die een periodiciteit vertonen. Hoewel er meer dan twee cycli actief zijn volgens Weiss is het temperatuurverloop van de laatste paar honderd jaar al voor het grootste deel te verklaren middels twee cycli uit de totale set van cycli die de spectrum analyse opleverde. Dit zijn de ca. 200 jaar durende “De Vries Zonnecyclus” en de 65-jarige “AMO/PDO cyclus”. De opwarming van de laatste tijd valt goed te verklaren als de effecten van de 65-jarige “AMO/PDO cyclus” worden gecombineerd met de 200 jarige cyclus. Als deze beiden stijgen ontstaat een lichte versnelling in de stijging van de temperatuur die rond 2014/2015 eindigt.

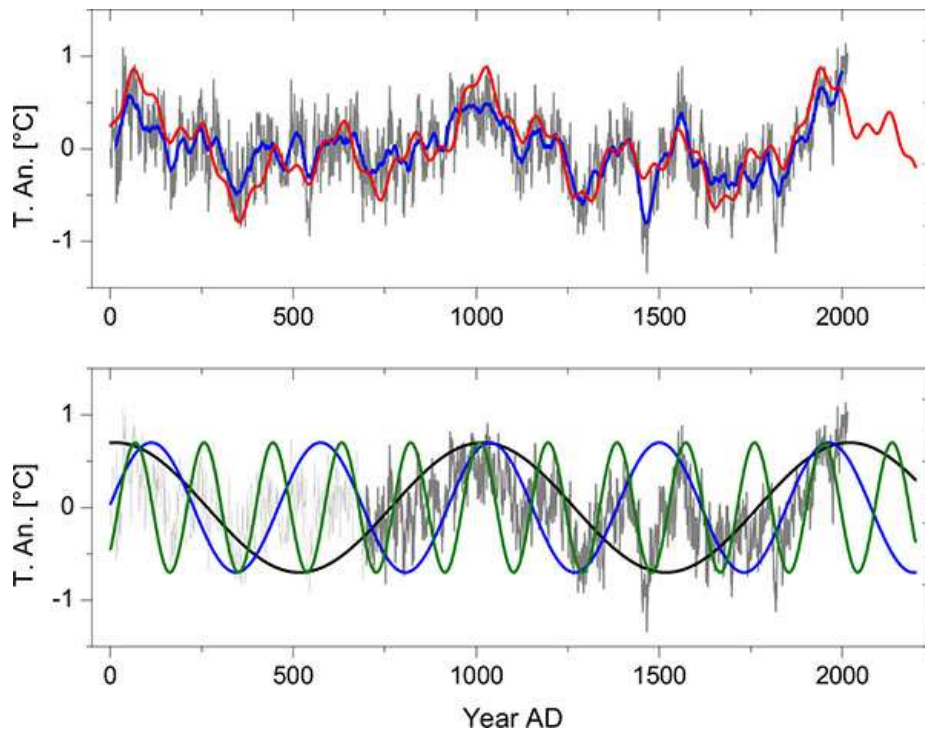

Fig. 8

In fig. 8 Upper panel: Global record G7 (grijs), lopende 31-year gemiddelde van G7 (blauw), sinus representatie van G7 met drie sinus functies van de periodes 1003, 463, en 188 jaar (groen), met vier sinus functies inclusief de ~65 years period (rood), doorgetrokken tot 2200. Lower panel: G7 (grey) samen met de sinusfuncties van 1003, 463 en 188 – jaar perioden gecontinueerd tot AD 2200 (Gelijke sinus amplitudes voor de duidelijkheid).

Fig. 8 geeft een mooi plaatje van een aantal van de losse sinus golven uit de analyse met in het bovenste venster het temperatuursverloop

Hoe het ook zij. Met deze theorie van samengestelde golven is het verloop van de gemiddelde temperatuur zeer goed te verklaren en zijn de voorspellingen van Weiss wiskundig onderbouwd. Zijn voorspellingen wijken sterk af van die van het IPCC. De metingen zoals verricht door Professor John Christy (zie hoofdstuk “Te gevoelige modellen en slechte wetenschap”) sluiten beter aan op de modellen van Weiss.

Op grond van de resultaten van zijn spectrumanalyse is Weiss van mening dat CO₂ geen enkele rol van betekenis speelt. Hij voorspelt dat er nu een koelere periode gaat aanbreken met een voorlopig dieptepunt rond 2035. Daarna volgt weer een lichte opwarming tot ca 2052 en daarna weer een verdere afkoeling tot ca. 2075.

Weiss heeft hiermee als eerste wetenschapper het harde bewijs geleverd dat alle temperatuurveranderingen cyclisch zijn en CO₂ geen enkele rol van betekenis speelt. Dit bewijs is zo hard omdat het gebaseerd is op wiskundig bewezen en geaccepteerde theorieën (Fourier analyse).

Feedback. De fouten in de formules van het IPCC verklaard

Stelling: De wijze waarop waterdamp in de modellen van het IPCC voor mee-koppeling zorgt is verkeerd berekend volgens een team wetenschappers onder leiding van Lord Monckton. Dit verklaart volgens hem waarom de IPCC-modellen een eventuele opwarming door CO₂ consequent veel te gevoelig voorspellen. De fout in de modellen is beschreven en een correct model is sinds medio 2018 beschikbaar. Dit wordt echter niet door het IPCC gedistribueerd. Men blijft tegen beter weten in vasthouden aan de eigen veel te gevoelige klimaatmodellen.

Wie zich iets meer in de modellen van het IPCC en de bijbehorende wiskunde verdiept leert al snel dat er, los van het effect van CO₂ an sich, ook wordt verondersteld dat er sprake is van een zgn. “positieve feedback” die wordt veroorzaakt door waterdamp. Als een bepaalde hoeveelheid CO₂ alleen verantwoordelijk zou zijn voor bijvoorbeeld 0,2 graden Celsius opwarming in 20 jaar tijd dan zou de werkelijke opwarming bijvoorbeeld 0,6 graden Celsius kunnen zijn. De achterliggende gedachte hierbij is dat er door de opwarming ook extra waterdamp vrijkomt. Deze waterdamp, wat eveneens een broeikasgas is, zou dan volgens deze theorie voor extra opwarming zorgen.

De grote vraag was en is: hoe verwerk je dat correct in je klimaatmodellen? Men heeft hierbij gebruik gemaakt van modellen voor zgn. “positieve feedback”. De wiskunde van deze modellen is ook bekend bij Elektrotechnici. R.N. Bode Phd. heeft hier een standaard werk voor geschreven waarin alles mathematisch wordt verklaard. Ik kan me echter goed voorstellen dat het u veel te ver gaat om de achterliggende wiskunde te doorgronden.

Ik wil de wiskunde daarom even laten voor wat het is en feedback daarom uitleggen aan de hand van het volgende voorbeeld: stel u heeft een glas en u maakt de rand van het glas nat. Vervolgens gaat u met uw vinger over de rand van het glas. Als u dat met een bepaalde snelheid doet gaat het glas resoneren. Er ontstaat een trilling die overeenkomt met de natuurlijke trilling van het glas. Doordat u blijft wrijven voegt u iedere keer weer energie toe en wordt het geluid harder. Aan de oorspronkelijke trilling wordt nog een trilling toegevoegd met dezelfde frequentie. De volumes tellen op en zo wordt het geluid harder en bereikt het daarbij een maximaal volume. Dit optellen van energie/volumes is feitelijk waar het om draait bij feedback.

Bij het beschrijven van feedback werd en wordt altijd het werk van R.N. Bode Phd. gebruikt. Dat is zogezegd “proven science”. Je zou verwachten dat men bij het IPCC van deze wetenschap gebruik zou maken en niet zelf weer het wiel zou uitvinden. Niets is helaas minder waar. Men heeft zelf formules ontwikkeld voor het doorrekenen van de effecten van positieve feedback door waterdamp.

Een wetenschappelijk team onder leiding van Lord Monckton heeft de modellen doorgelicht en wel de formules van R.N. Bode Phd. toegepast. Wat bleek:

1. De zgn. feedback factor bleek geen 0,693 maar 0,116 te zijn
2. In de feedback was het effect van de zon niet meegerekend

Hij heeft hier medio 2018 over gepubliceerd. Er is ook een zeer goede presentatie hierover beschikbaar. Zie hiervoor de presentatie van Lord Monckton:

<https://www.youtube.com/watch?v=kcxcZ8LEm2A>

Zie ook:

<https://wattsupwiththat.com/2018/07/30/climatologys-startling-error-an-update/>

De consequentie van de fout in de feedback factor is dat bij een verdubbeling van de hoeveelheid CO₂ er slechts sprake is van een toename van 1,15 Kelvin met de modellen van het team van Monckton terwijl de modellen van het IPCC 3,35 Kelvin voorspellen. Dat is bijna drie keer zoveel. Dit verklaart waarom de IPCC-modellen veel te gevoelig zijn.

Wie de wiskunde niet schuwt surft naar:

<https://wattsupwiththat.com/wp-content/uploads/2018/07/error-summ.pdf>

Voor een goed begrip kunt u de volgende formule toepassen die e.e.a. sterk vereenvoudigt benadert:

$Tr = To / (1 - Ff)$. Hierbij is Tr de resulterende verandering in temperatuur na het optreden van het feedback effect. To de temperatuursverhoging zonder feedback en tot slot is Ff de feedback factor.

Een voorbeeld. To is 0,3 graden Celsius. De feedback factor is 0,693. Dan is $Tr = 0,98$ graden Celsius. Voorbeeld 2. Zelfde To maar Ff is nu 0,116. Dat geeft $Tr = 0,34$ graden Celsius. Het effect van deze gecorrigeerde Feedback factor is dus zeer heftig!

De analyse van het team van Monckton is op bepaalde plekken ingeslagen als een bom. Het schijnt dat Professor Richards van de Universiteit van East Anglia in paniek is geraakt. Het volgende bericht dook daarbij op:

It was not only the reviewers nominated by the journal who reviewed it. Somehow, a copy of our paper reached the Vice-Chancellor of the University of East Anglia, who, on reading the paper, summoned a meeting of all 65 Professors and Doctors of science in his Environmental Sciences faculty and yelled at them as follows :

“Monckton’s paper is a catastrophe for us. If the general public ever gets to hear of Monckton’s paper, there will be hell to pay.”

He ordered the faculty to drop everything and work on trying to refute our paper – which, at that time, was merely a 2000-word outline that has now been developed into a full-length, 6000-word paper. He later denied that the meeting had taken place, but we heard about it directly from one who was present.

De reden voor de paniek moge duidelijk zijn. Als het grote publiek hier lucht van zou krijgen zullen de geldstromen naar East Anglia. sterk opdrogen.

Het IPCC voelt al enige jaren nattigheid past in stilte haar voorspellingen aan:

<https://wattsupwiththat.com/2014/01/01/ipcc-silently-slashes-its-global-warming-predictions-in-the-ar5-final-draft/>

Het is in mijn ogen een groot schandaal dat, met deze kennis voorradig, men niet roept dat de “Climate scare” voorbij is. Sterker nog deze informatie bereikt het grote publiek niet.

Het ijs smelt, het ijs smelt.....of toch niet?

Stelling: De berichtgeving over afname van de ijsmassa op de Noordpool is sterk “periode selectief” en over de aanwas van de ijsmassa op de Zuidpool wordt helemaal niets vermeldt omdat dit niet past in het alarmistische beeld wat men wil schetsen.

Als u de verhalen van de klimaat alarmisten mag geloven dan smelt het ijs op Arctica (De Noordpool) in een fataal tempo en moeten we vrezen voor het klimaat op de Noordpool, het leefklimaat van de ijsberen etc. Ook ons eigen acht uurjournaal laat zich niet onbetuigd door weerman Peter Kuipers Munneke naar koude oorden (Spitsbergen) te sturen en hem daar op het NOS journaal te laten verkondigen dat hij met eigen ogen heeft kunnen zien dat de gletsjers smelten, het ijs minder dik is etc. Dus dames en heren: het is waar we hebben daar een probleem. Of... toch niet? Ook hier is de informatie weer sterk eenzijdig. Klopt het dan niet wat Kuipers Munneke zegt? Puur op de keper beschouwt klopt het 100% wat hij zegt maar hij vergeet erbij te zeggen dat:

1. De toename en afname van de ijslaag op de Noordpool cyclisch is en dat de alarmisten graag de periode vanaf ca. 1979 tot heden beschouwen. Vanaf 1979 tot heden nam de totale massa inderdaad af. Er wordt niet verteld dat rond 1972 het ijs gemiddeld ongeveer net zo dik was als heden en dat de ijsmassa van 1972 tot 1979 toenam. In die tijd verschenen er o.a. in Times Magazine artikelen over een aanstaande nieuwe ijstijd.
2. De populatie ijsberen alleen maar is gegroeid. Dit is vooral toe te schrijven aan maatregelen die de jacht op deze prachtige beesten reguleren.
3. Het ijs op Antarctica (De zuidpool) qua oppervlakte en massa in dezelfde periode sterk is toegenomen. De aanwas aan de zuidpool compenseert de afname aan de Noordpool meer dan volledig.

Maar als ijs smelt stijgt de zeespiegel dan niet? Dat hangt ervan af. Als ergens een losse ijsberg drijft en deze smelt volledig dan stijgt de ijsspiegel nog geen micro meter. Sterker nog: Er is zelfs een zeer kleine kans dat het water daalt. Dit heeft alles te maken met de wet van Archimedes. Zie:

https://nl.wikipedia.org/wiki/Wet_van_Archimedes

Waar het kort door de bocht op neerkomt is dat die ijsberg net zoveel water laat stijgen als zijn eigen gewicht. Omdat ijs qua soortelijk gewicht iets lichter is dan water is een deel van de ijsberg verdwenen onder de waterspiegel en een deel steekt boven het water uit. In de harde praktijk is ca. 89 procent van de ijsberg onder water verdwenen en de resterende 11 procent steekt er bovenuit. Het mindere soortelijke gewicht van ijs vindt zijn oorzaak in het uitzetten van het ijs en het feit dat er a.h.w.

lucht is ingevroren naast de watermoleculen. Afhankelijk van de verhouding tussen die twee blijft de stand van het water bij volledig smelten gelijk of kan het zelfs een beetje zakken. Als u me niet gelooft kan u dit zeer eenvoudig zelf vaststellen. Neem een glas met koud water. Gooi daar een ijsblok in en markeer de stand van het water met een watervaste pen (Rotring o.i.d). Wacht tot het ijsblok is gesmolten. En is het water gestegen? Nee dus!

De zeespiegel stijgt wel:

1. Als er ijs van landmassa's smelt zoals bij gletsjers;
2. Als de gemiddelde temperatuur van het water stijgt.

Dit laatste punt is wat minder bekend maar water dat warm wordt zet enigszins uit. Als de gemiddelde temperatuur van alle oceanen zou stijgen en de hoeveelheid water zou gelijk blijven stijgt de zeespiegel enigszins. Dat valt niet te ontkennen.

Als u meer wilt weten over de werkelijke toe en afname van het ijs op de Noordpool en het periodieke verloop hiervan surft u dan naar:

<https://principia-scientific.org/video-fraud-in-the-national-climate-assessment-part-2/>

Hoe het ook zij het argument dat het ijs smelt en dat er rampzalige stijgingen van de zeespiegel in het verschiet liggen houdt geen seconde stand. Het is allemaal cyclisch en niet CO₂ gedreven en zelfs in tijden dat het nog warmer was dan wisten de ijsberen prima te overleven. Zie ook: <https://principia-scientific.org/polar-bears-why-all-youve-been-told-could-be-wrong/> en leer wat de "locals" uit Hudson Bay met eigen ogen zien en waarom ze lachen om beweringen dat het aantal ijsberen afneemt. De "Inuit" weten wel beter!

En last "but not least" wil ik u ter overweging twee grafieken laten zien. Beiden zijn gebaseerd op satelliet metingen welke zijn verwerkt door de Universiteit van Illinois, afdeling "Polar Research Group" in 2015.

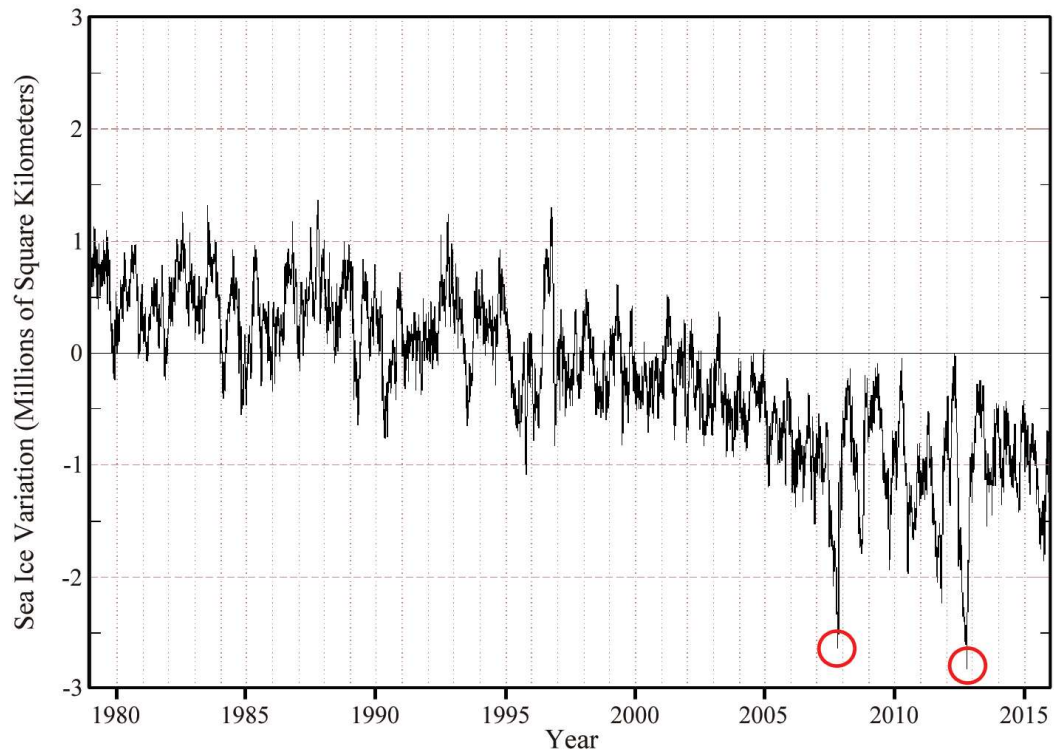

Fig. 9 Variatie van de ijsoppervlakte op de Noordpool (Artica) in miljoenen vierkante kilometers

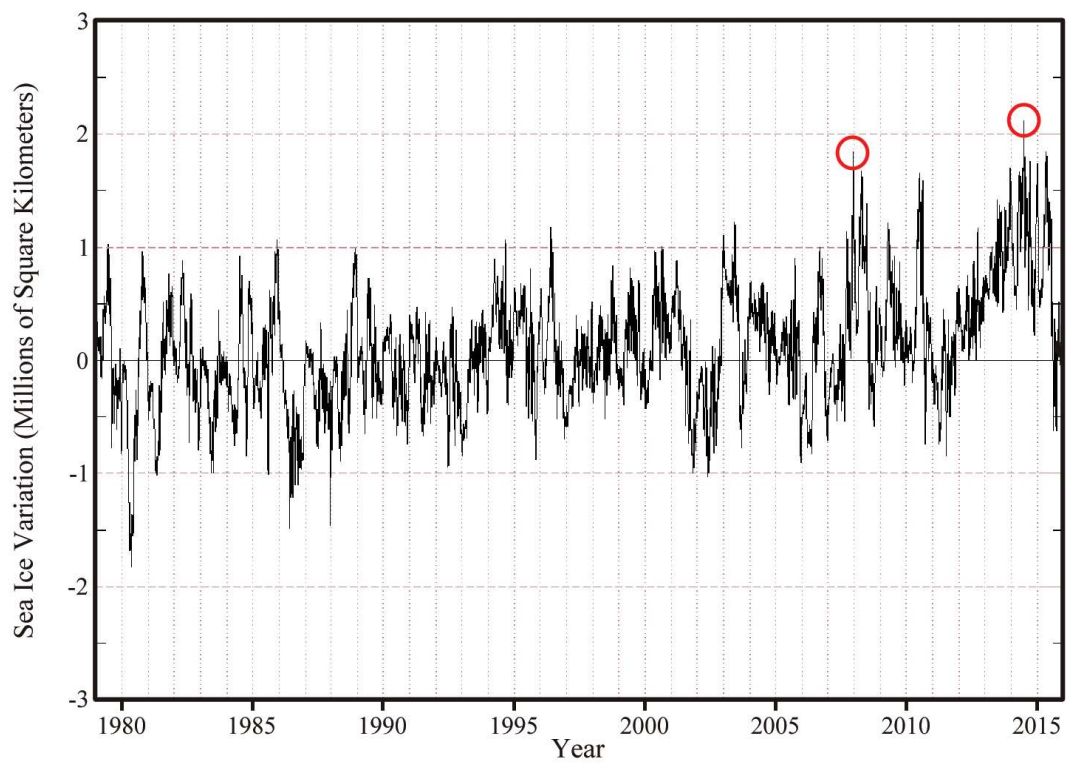

Fig. 10 Variatie van de ijsoppervlakte op de Zuidpool (Antartica) in miljoenen vierkante kilometers

In Fig. 9 kunt u zien dat er inderdaad sprake is van een afname van de oppervlakte in ijs op de Noordpool en in Fig. 10 kunt u tegelijkertijd zien dat er sprake is van een toename van het ijsoppervlak op de Zuidpool

Duidt dit op de invloed van CO₂? Zeer waarschijnlijk niet. Dit lijkt alles te maken te hebben met het wisselen van het klimaat op het noordelijk en zuidelijk halfrond. Als CO₂ wel van invloed zou zijn zou de invloed gelijkmatig verdeeld zijn over het noord en zuidelijk halfrond.

Verder wil ik opmerken dat de metingen op beide polen met satellieten zijn verricht. Dat is veel efficiënter, goedkoper en nauwkeuriger dan een meting met welke door mensen bemande Poolexpeditie dan ook. Laat de weergoden van het KNMI dus in het vervolg lekker thuis. Een volledige verspilling van belastinggeld dit soort expedities, of men moet uiteraard geen vertrouwen hebben in de Polar research group van de universiteit van Illinois.

*) Deze periodes van afkoelen van 1972 tot 1979 en daarna weer warmer worden vanaf 1979 passen perfect in het plaatje zoals Professor Carl Otto Weiss dat heeft laten zien.

Windturbines, een onvoorspelbare bron van energie

Stelling: De technische mogelijkheden om nog meer energie uit wind te halen per type windmolen, bij een gegeven locatie, zijn beperkt. Door dit gegeven en het feit dat deze energie soms wel en soms niet aanwezig is, zal het nimmer onze huidige (kolen) centrales kunnen vervangen. De plannen voor het doorzetten van een transitie naar windenergie en het tegelijkertijd sluiten van onze vijf kolencentrales zonder een back-up in de vorm van kernenergie zal, bij de huidige stand van de techniek, resulteren in een economische ramp van ongekennde orde en het elektriciteitsnet van Nederland degraderen tot dat van een derdewereldland.

Wie sommige politici hoort praten over windmolens kan zich soms niet aan de indruk onttrekken dat ze een tik van de molen hebben gekregen. Volgens deze lieden zijn ze minimaal een deeloplossing in de gewenste energie transitie. Talloze studies laten zien dat ze niet economisch rendabel zijn te exploiteren zonder stevige subsidies. Surf u eens naar <https://www.groenerekenkamer.nl/wat-levert-een-windmolen-op/>.

Deze subsidie is dan niet eenmalig maar er moet structureel geld op worden toegelegd wil men stroom kunnen leveren tegen een prijs die kan concurreren met de prijzen van energie geproduceerd door fossiele brandstoffen of kernenergie. De enigen die er echt van profiteren zijn de boeren die zich laven aan de subsidiestroom. Talrijk zijn de verhalen van windmolens die nadat ze “in de boeken zijn afgeschreven” werden gesloopt waarna er weer een nieuwe windmolen met nieuwe subsidie kon worden gebouwd. Dit gecombineerd met het feit dat de energieopbrengst sterk fluctueert en dat je daar in een moderne economie als de onze niet op kan bouwen betekent dat windenergie in het gunstigste geval iets voor ernaast is. Naast kolencentrales, naast Kernenergie reactoren, naast Als we veronderstellen dat de meeste mensen niet terug willen naar de tijd van onze voorouders, toen de windmolens soms wel en soms niet draaiden en er überhaupt geen elektriciteit was, dan is een volledige transitie naar windenergie zonder een goede back-up een doodlopende weg. Althans bij de huidige stand van de techniek (anno 2018). Als het zou lukken de turbines goedkoper te produceren en te onderhouden en de opgewekte energie goed te bufferen voor tijden met minder wind kan het plaatje weer veranderen. Zeg dus nooit nooit! Maar nu lijken de windmolens te worden gedegradeerd tot monumenten van menselijke stupiditeit in een voorgoed visueel verkracht landschap als ze worden ingezet voor een energie transitie zonder kolen of kernenergiecentrales als back-up.

Bij het beoordelen van het rendement en de effectiviteit van windmolens dient te worden gekeken naar:

1. De wet van Betz en de conversie factor van de windmolen;
2. De energiebalans van een windmolen
3. De Kilowattuur prijs waarvoor er kan worden geleverd (Is deze concurrerend?)
4. Continuïteit van de opgewekte stroom
5. De Productiefactor

De wet van Betz

Volgens de **wet van Betz**, ontwikkeld door Albert Betz, is er een theoretisch maximale hoeveelheid energie die door middel van een rotor (bijvoorbeeld wieken van een windmolen) aan een stromend fluïdum (wind) kan worden onttrokken. In theorie kan er maximaal 59,3 procent van de potentieel in wind aanwezige energie worden geconverteerd naar bruikbare elektrische energie. Door de rotorbladen van de molen zo slim en efficiënt mogelijk te construeren kan er maximaal zo'n 80 procent echt worden afgevangen. In dit voorbeeld ligt kan dus maximaal $0,8 \times 59,3 = 47,44$ procent. Dit zijn bekende gegevens bij constructeurs van windmolens. Eveneens bekend is dat er niet veel rek meer zit in het efficiënter maken van de windmolens. Het is "proven technology" maar daarmee gelijk ook legacy technology. Hier valt geen verdere serieuze winst meer te verwachten waar het gaat om rendementsverbetering.

De energie balans

Onder de energiebalans van een molen wordt verstaan: het verschil tussen de hoeveelheid energie die het kost om de molen te maken en de hoeveelheid energie die deze molen oplevert. Als je meer energie krijgt dan je nodig hebt om de molen te bouwen is er sprake van een netto positieve energiebalans. Als het meer energie kost om de molen te bouwen dan dat het oplevert, is er sprake van een negatieve energiebalans. Op Internet staan de nodige verhalen die suggereren dat de energiebalans van windmolens slecht is en dat het daarom een reden is om er niet aan te beginnen. Ik heb een aantal bronnen geraadpleegd, berekeningen gecheckt en ik deel de mening niet van de tegenstanders van windmolens die beweren dat dit een reden is om geen windenergie te wensen. Afhankelijk van het type windmolen is er na 6 maanden tot een jaar al sprake van een omslagmoment en levert de molen meer energie op dan dat hij heeft gekost. Op dat punt neem ik het dus op voor de voorstanders van windenergie. Ik heb helaas geconstateerd dat er ook lieden zijn die linksom of rechtsom windenergie zwart willen maken en er niet voor terugdeinzen om ongefundeerde nonsens te beweren of erger nog te refereren aan onderzoeken die nimmer zijn gedaan. Dat is in mijn ogen minstens net zo verwerpelijk als de slechte

wetenschap van het 97/3 waar ik eerder over schreef. Geen enkele discussie is gebaat bij het verspreiden van leugens.

De kilowattuur prijs van de windmolen

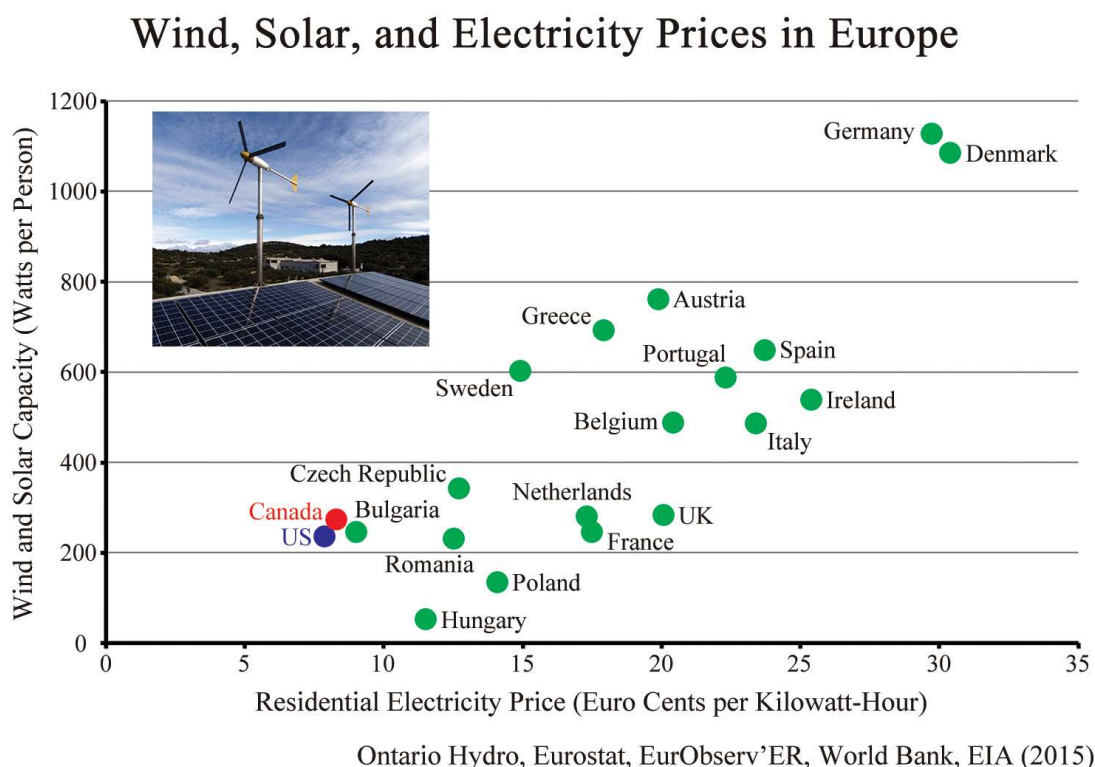

Fig. 11

Als je de mening bent toegedaan dat windmolens op termijn een prominentere rol dienen te krijgen in onze energievoorziening dan zal de energieprij in centen per geproduceerd kilowattuur die van traditioneel geproduceerde stroom dienen te evenaren of beter nog: te verbeteren. Het overzicht in fig. 11 laat duidelijk zien wat het effect is op de prijs van stroom als er meer op wind en zonne-energie wordt geleund. In Europa lopen Duitsland en Denemarken voorop als het gaat om de inzet van duurzaam opgewekte zon en windenergie. Als je het totale duurzaam geproduceerd vermogen omslaat per persoon dan zie je duidelijk dat Duitsland en Denemarken daarin koplopers zijn. Je ziet tevens dat de Duitse en Deense burgers de hoogste kilowattuur prijs van Europa hebben (stand eind 2015). Ter vergelijking: Eind 2015 was in Nederland de gemiddelde kilowattuur prijs 17,5 cent per kilowattuur en in Denemarken en Duitsland ca. 30 cent per kilowattuur. Dat is een verschil van $((30 - 17,5) / 17,5) * 100 = 71,42$ procent.

Consumenten zullen bij deze cijfers dus nimmer op economische gronden voor windenergie kiezen maar zullen dat uitsluitend doen als e.e.a. zwaar gesubsidieerd wordt. Die subsidie kan dan aan consumenten worden verstrekt maar ook aan de producent van de windmolens. Het verstrekken van subsidie aan de consument om zo structureel de prijs van een product te drukken is nimmer te rechtvaardigen als dat geld uit de zakken van andere burgers wordt geklopt die geen kant op kunnen en niet direct van het gas af kunnen en dat wat mij betreft ook nimmer hoeven (maar dat is een ander verhaal). Een eenmalige subsidie voor een producent valt nog te verdedigen als blijkt dat na 1..2 jaar de zaak rendabel kan worden geproduceerd.

De continuïteit van de opgewekte stroom

Onder de continuïteit van de opgewekt stroom versta ik hier het vermogen om stroom op ieder gewenst moment te kunnen leveren. Hetzij planmatig door het opschakelen van extra capaciteit dan wel door het altijd domweg aanwezig zijn van deze stroom. Wind is per definitie niet continue aanwezig en daarmee is de mogelijkheid om het continue aanwezig te laten zijn een utopie. Dat gaat nimmer werken. Dan het naar believen opschakelen van extra capaciteit. Als je daar zekerheid over wenst kan dit ook nooit met een andere windmolen uit een ander gebied gebeuren, want ook daar kan het te weinig waaien. Wat wel kan is het tijdelijk opschakelen van grijze stroom of het leveren van stroom die eerder is opgeslagen. Dat laatste kan echter maar zeer beperkt en als je anno nu volledig op wind en zonne-energie zou overstappen kreeg je een ongekende economische ramp. De stroom zou regelmatig uitvallen. Bedrijven die Nederland ontvluchten en andere rampscenari's. Pas dan en niet eerder als er oplossingen zijn voor het bufferen van windenergie kan een meer prominente rol worden overwogen. Om u een idee te geven van het discontinue karakter van windenergie verwijs ik naar onderstaand plaatje:

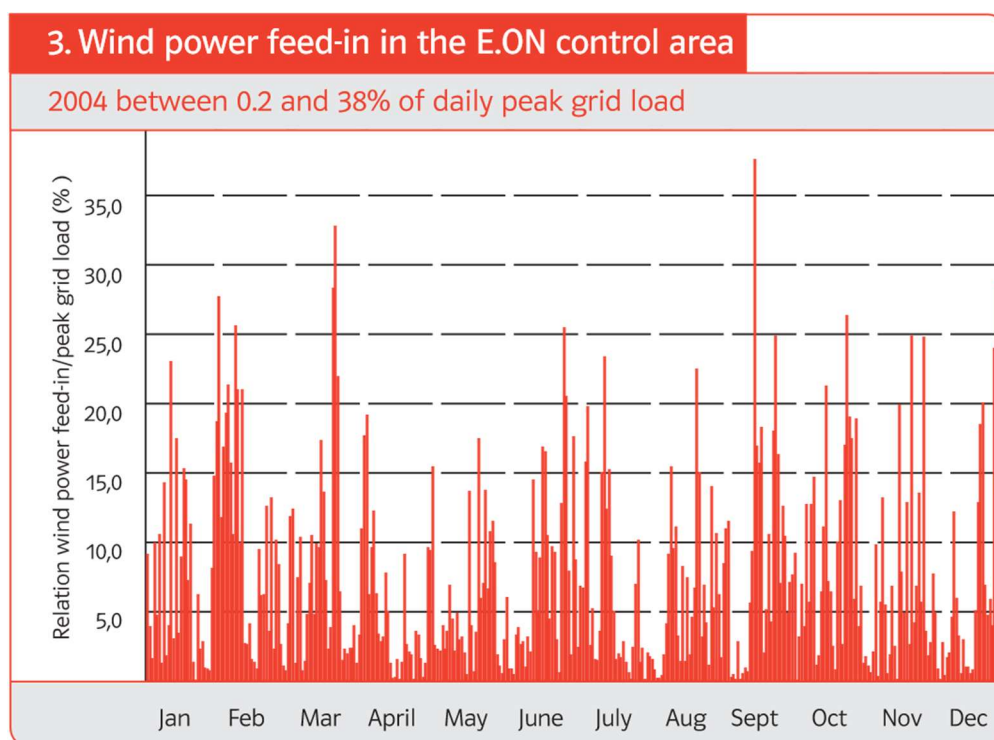

Fig.12

U kunt duidelijk zien dat het aan het elektriciteitsnet (grid) geleverde vermogen zeer sterk fluctueert. Tussen Juli en Augustus is dit op enig moment bijna nul. Wat denkt u dat er dan zou gebeuren als we volledig op windenergie zouden leunen? Iedereen die zijn gezonde verstand gebruikt ziet dat dit zeer veel schade oplevert. En denk niet dat omdat het plaatje uit 2004 komt het in 2019 veel anders zal zijn. Dergelijke beelden zie je nu maar ook in 2030 of 2050. Dit is niet met techniek op te lossen. Hier ziet u de natuur en natuurwetten (wet van Betz) in actie. Waarom hier überhaupt nog over gediscussieerd wordt is mij volslagen duister. Hoewel ook niet helemaal. Het is mij al lang duidelijk dat dit soort feiten worden weggehouden bij het grote publiek om u zo rijp te maken voor onze “energie wende”. Hopelijk ziet u nu ook in hoe u wordt belazerd en verzet u zich massaal tegen deze flauwekul.

De productiefactor:

Onder de productiefactor, soms ook aangeduid als capaciteitsfactor, verstaan we het effectieve rendement van de windmolen uitgedrukt als een percentage van het rendement bij 100% vermogen. Bij iedere windmolen wordt altijd het vermogen in Watt gespecificeerd. Denk hierbij aan een aantal Megawatts bij een grotere windmolen of kilowatts bij een kleinere of ouderwetse windmolen. De geleverde energie wordt hierbij vaak in kilowatt-jaren gespecificeerd. Een voorbeeld: Er is een windmolenpark met 100 molens die ieder een vermogen hebben van 600 kilowatt = 0,6 Megawatt. Het theoretisch vermogen van dit park is dan $100 \times 0,6 = 60$ Megawatt. De geleverde energie is dan maximaal 60 Megawatt-jaar. In de harde praktijk zal dit echter veel minder zijn omdat het niet continue waait. Om het verschil tussen wat je maximaal kunt realiseren en de harde werkelijkheid goed te kunnen duiden wordt gewerkt met de eerdergenoemde productiefactor. In Nederland waar er relatief veel wind is kom je afhankelijk van de standplaats ergens uit tussen de 20 en 25 procent op land. Op zee is 35 procent haalbaar en soms al 45 procent (Denemarken). Dat deze factor fors lager is dan 100 procent heeft alles te maken met de onvoorspelbaarheid van de wind en het gegeven dat de door windmolen geleverde energie evenredig is met de windsnelheid tot de derde macht (V^3). Dit volgt uit de eerder gememoreerde wet van Betz. Als de wind bij windkracht 7 zich met 54km/uur voortbeweegt dan zal bij een halvering van de windsnelheid het vermogen afnemen tot $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{8}$ van het originele vermogen en dat is een schamele 12,5 procent. Een windmolen zal in de harde praktijk tussen windkracht 4 en windkracht 8 energie opwekken. Boven windkracht 8 wordt de molen stilgelegd om stormschade te voorkomen. Beneden windkracht 4 laat men de molen soms draaien maar dit levert geen serieuze energie op.

Productiefactor versus windsnelheid				
Wind (Bft)	snelheid in m/s	in km/h	productiefactor	
			(snelheid km/h tussen haakjes)	
2	1.6 - 3.3	5.8 - 12	0,4% bij (10)	
3	3.4 - 5.4	12 - 19.5	1,5% bij (18)	
4	5.5 - 7.9	19.5 - 29	4% bij (25)	
5	8.0 - 10.7	29 - 38.5	20% bij (35)	
6	10.8 - 13.8	38.9 - 50	43% bij (43)	
7	13.9 - 17.1	50 - 61.6	100% bij (60)	
8	17.2 - 20.6	62 - 74	160% bij (70)	
9	20.8 - 24.2	75 - 87.4	molen staat stil	
10	24.5 - 28.4	88 - 102	molen staat stil	

Fig. 13

In bovenstaande tabel kunt u zien welk dramatisch effect de windsnelheid op de productiefactor heeft. Toch zijn er nog lieden die roepen dat hun windmolen “het al doet” bij windkracht 2. De wieken zullen ongetwijfeld draaien maar het levert hoegenaamd niets op. Als u wordt verteld dat de techniek voortschrijdt en dat ook zal worden opgelost zou ik hard beginnen te lachen en vragen welke genotsmiddelen men heeft genuttigd. Men wil een natuurwet (de wet van Betz) verslaan en dat gaat niet lukken. Het is hetzelfde roepen als “ik kan zweven” na het nuttigen van één of ander hallucinerend goedje, van het dak af springen en constateren dat de zwaartekracht ($F=m \cdot a$) nog steeds zijn werk doet.

De m.i. enig werkbare route met windenergie

Pas dan en niet eerder als er een serieuze oplossing is voor het opslaan van windenergie is gevonden kan een meer prominente rol worden overwogen.

Maar ook dan zal er flink moeten worden gesleuteld aan het kostenplaatje van windenergie. Zo ver is het nu nog niet.

In weerwil van deze feiten blijven sommige lieden hier halve waarheden verkondigen maar bedenk dat een halve waarheid een hele leugen is.

We zien dan ook regelmatig dat het in het kader van onze nationale collectieve verstandsverbijstering het erg “bon ton” is om dingen te blijven verkondigen over windenergie die direct vragen oproepen. Wat te denken van: **“In 2018 rijden al onze treinen op groene stroom.”** zoals te lezen op <https://www.circulairondernemen.nl/casussen/ns-treinen-rijden-op-windenergie-van-eneco>. Zie ook : <https://www.circulairondernemen.nl/uploads/3db5a1fc1b7c91f9f15f184184ae4a72.pdf>. Wie de PDF bestudeert ziet dat de groene energie waarover wordt gepraat exclusief vanuit twee gebieden wordt geleverd. Dit zijn kennelijk de noordoost polder en een aantal parken uit omringende landen. Er dient 1,4 Terrawattuur te worden geleverd op jaarbasis waarvan de NS 1,2 Terrawatt uur afneemt. Op zich een lovenswaardig streven van NS maar de vraag hoe het zit als er te weinig wind is wordt niet beantwoord. Het spreiden van de vraag over meerdere parken lijkt absoluut een zet in de goede richting om “windgevoeligheid” te reduceren maar een 100 procent dekking kan nimmer worden gegarandeerd. Terugval op klassieke energiebronnen zoals kolen, kernenergie lijkt dan ook onvermijdelijk als het even tegen zit. Hoeveel van die stroom is nu echt groen? Daar krijgt u geen inzicht in. Jammer want door daar wel eerlijk over te communiceren krijg je meer medestanders. Ook uit een hoek waar je ze misschien eerst niet had verwacht. Uw schrijver heeft deze vraag eens voorgelegd aan de afdeling voorlichting van NS. Binnen minder dan 10 minuten kreeg ik antwoord. Wat mij betreft een 10 voor de NS waar het gaat om reactiesnelheid. Dat heb ik wel eens anders meegemaakt! Chapeau! Kennelijk waren er meer mensen die zich verbaasden over de claim van NS. Ik kreeg het volgende antwoord:

----- start antwoord -----

Geachte heer van Amelrooij,

Ik kreeg deze doorgestuurd van mijn collega. In plaats van dat ik het zelf probeer uit te leggen, is het misschien goed om u te verwijzen naar onderzoekwerk dat anderen voor u al verricht hebben. Zoals deze fact check van NRC:

<https://www.nrc.nl/nieuws/2017/06/28/de-ns-rijdt-voor-100-procent-op-windstroom-11100865-a1564786>

En ook de Reclame Code Commissie heeft zich hier wel eens over gebogen en geconcludeerd dat de claim “100% windstroom” gegrond is:

<https://www.reclamecode.nl/uitspraken/windstroom-ns/vervoer-2017-00119/184354/>

Het opslaan/bufferen van windenergie is daar geen onderdeel van. Ik kan mij voorstellen dat dit soort technieken naar mate (batterij-)techniek voortschrijdt en het

aantal groene stroom groeit, dit voor energiemaatschappijen wel een steeds aantrekkelijker optie wordt.

Met vriendelijke groet,

NS

----- einde antwoord -----

Na het lezen van deze artikelen wil ik daar het volgende over kwijt:

In het artikel van NRC staat de zin: “In de praktijk wordt 25-45 procent daarvan gehaald, omdat het niet altijd waait en door onderhoud “

Hier wordt bedoeld op de eerder gememoreerde productiefactor. Deze wordt geschat omdat Eneco kennelijk niet in staat is actuele cijfers m.b.t. de productiefactor te overleggen. Wij weten inmiddels dat je op land in de harde praktijk ergens tussen de 20 en 25 procent uitkomt. Die 45 procent is dan ook volslagen onrealistisch omdat we praten over windmolens op het land en niet op zee! Ook het feit dat Eneco kennelijk niet in staat is dit soort getallen te overleggen waar EON dit in 2004 wel kon geeft te denken. Kortom dit roept vragen op en voor mij is dit zeker geen bewijs dat het klopt.

Het verhaal van de reclamecommissie vind ik persoonlijk een stuk sterker. Er wordt gewerkt met een “papieren buffer” in de vorm van GVO’s. Als Eneco op enig moment meer levert dan de daadwerkelijke behoefte leveren ze het restant aan het elektriciteitsnet. Bij minder productie wordt er weer “grijs getankt” ten laste van de gespaarde GVO’s. Als je de geproduceerde en opgenomen GVO’s tegen elkaar wegstreept is het inderdaad mogelijk dat langs die lijn geredeneerd de bewering klopt. Omdat de commissie ook niet over harde cijfers van Eneco beschikt is het echter niet 100 procent zeker. En uit het verhaal van de reclamecommissie blijkt ook glashard dat er bij tijd en wijle grijs moet worden gereden willen de treinen niet stil komen te staan. De commissie schrijft immers:

De Commissie heeft reeds verschillende malen geoordeeld dat de gemiddelde consument ermee bekend is dat zowel grijze als groene stroom via hetzelfde elektriciteitsnet aan verbruikers wordt geleverd. **De consument begrijpt daarom dat de mededeling dat NS haar treinen op 100% windstroom laat rijden niet betekent dat via het elektriciteitsnet alleen met windkracht opgewekte stroom bij NS terechtkomt.**

Daar staat het: een mix van groen en grijze energie en zeker geen 100% groene energie.

Mijn conclusie: middels het GVO-mechanisme klopt het vanuit boekhoudkundig en economisch perspectief zeer waarschijnlijk dat er 100% groene stroom kan worden geleverd. Echter vanuit elektrisch perspectief klopt de bewering niet omdat er bij tijd en wijle op grijze stroom moet worden overgegaan. Afhankelijk van wat u graag wilt horen klopt de bewering wel of klopt hij niet. Aan u de keuze!

Hoe het ook zij: ik reis graag met de trein maar als ik zeker zou weten dat ik 100% van wind afhankelijk zou zijn voor stroom zou ik persoonlijk nimmer meer in een trein stappen. In het algemeen geldt dat als u 100 procent groene stroom wordt verkocht er een kans is dat u knollen voor citroenen worden verkocht. Geen van de aanbieders geeft een antwoord op de vragen:

Wat gebeurt er als het nacht wordt en de zon stopt met schijnen?

Wat gebeurt er als de wind gaat liggen?

Het antwoord kan ik u wel geven: Omdat er nog niet voldoende buffercapaciteit is in de vorm van accu's, waterbekkens etc. zullen we tijdelijk overschakelen op klassieke vormen van energie zoals kolen, kernenergie etc. Het woord klassiek is hier overigens wel grappig. Voor het begin van de industriële revolutie in de 19^e eeuw was windenergie ook een belangrijke energiebron. Vooral als leverancier van mechanische energie voor het malen van graan, zagen van hout etc. Elektriciteit was niet/nauwelijks bekend. De start van de industriële revolutie kenmerkte een belangrijke stap vooruit in de ontwikkeling van de mensheid (hoewel sommigen daar anders over denken) en dat samen met de opkomst van elektriciteit en het uitrollen van elektriciteitsnetten gaf een enorme impuls aan onze ontwikkeling. **Windenergie werd toen als een zeer nuttige maar vooral klassieke energievorm gezien.** Wij zijn nu gewend aan 100% beschikbaarheid van stroom. Hoe denkt u dat dit gaat verlopen als het onzalige plan om alle kolencentrales in Nederland te sluiten ten uitvoer wordt gebracht? De lieden die dit erdoor willen drukken mogen wat mij betreft worden aangeklaagd voor een misdaad tegen de mensheid. Waarom? Kijkt u eens naar de volgende grafiek die afkomstig is van ons eigen Centraal Bureau voor de Statistiek:

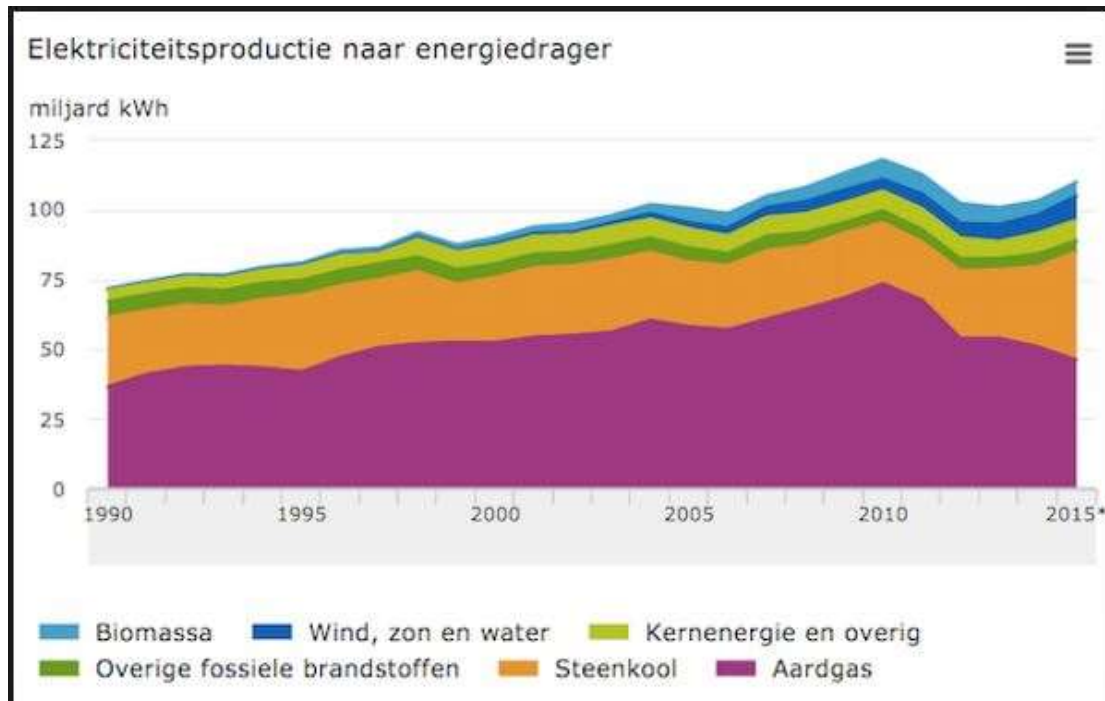

Fig. 14

Eind 2015 werd er volgens het CBS ca. 39 Miljard KWh aan energie geproduceerd waarvoor steenkool werd gebruikt. Het aandeel wind, zon en water bedroeg volgens de cijfers van het CBS 8,7 Miljard KWh. Hoe gaan we die 39 Miljard KWh opvangen als we onze kolencentrales sluiten. Niet met wind of zonne-energie. Dat is kwantitatief en kwalitatief daarom domweg ongeschikt voor in ons klimaat.

Fig. 15

Ter “lering ende vermaeck” wil u bijgevoegd plaatje laten zien. U herkent de kaart van Denemarken. Op deze kaart ziet u zwarte stippen. Dat zijn locaties waar een windturbine is geplaatst. Op dit plaatje stonden er niet minder dan 5000 stuks. Het te produceren vermogen per molen wordt gelimiteerd door de wet van Betz. Deze 5000 windmolens hebben een gezamenlijk vermogen van 1,3 Gigawatt (Giga is een 1 met 9 nullen er achter) **Dit gehele vermogen kan makkelijk met één moderne (= niet vervuilende) kolencentrale worden geproduceerd.** Een fraai staaltje klimaatwaanzin als je het mij vraagt.

Een vraag: Als deze 5000 windmolens een gezamenlijk vermogen van 1,3 Gigawatt bezitten, hoeveel windmolens zijn er dan nodig om de vijf kolencentrales in Nederland geheel te vervangen als we een productiefactor van 25% hanteren?

Tweede vraag: acht u dit haalbaar?

Uw antwoorden kunt u naar mij mailen en ik zal eind Q3 van 2019 een zeer goede fles wijn verloten onder de inzenders die een juist antwoord hebben gemaild (een wijn met een winkelwaarde van meer dan 100 Euro voor een fles). Bij het antwoord zal ik niet alleen kijken naar het getal an sich, maar ook en vooral naar de manier waarop u hebt gerekend. Maak dit dus wel inzichtelijk via een kleine toelichting (max 1 A4je, mag ook minder).

Verder is het zo dat windmolenparken buiten bewoonde gebieden moeten worden gebouwd. Dit vanwege de gezondheidsrisico's die ze met zich mee brengen. Een onderzoek van de Duitse professor Christian-Friedrich Vahl. laat zien dat het bouwen van dit soort parken in en nabij dorpen en steden onverantwoord is. Ze veroorzaken hartklachten en de gemiddelde leeftijd van mensen die in dergelijke gebieden wonen daalt. Surft u naar:

<https://principia-scientific.org/wind-turbines-can-cause-heart-damage-warns-german-professor/>

Concluderend: Windenergie heeft een sterk discontinu karakter (Zeer hoog risico op "Power Black outs"), heeft een hoge kilowattuur prijs, veroorzaakt landschapsvervuiling en gezondheidsklachten. De technische mogelijkheden om bij een gegeven aantal windmolens nog meer energie uit de huidige wind te halen zijn door natuurwetten begrenst (wet van Betz). Daardoor is de extra inzet van windenergie een doodlopende weg bij de huidige stand van de techniek.

Mocht er ondanks al deze logische tegenargumenten toch stevig worden doorgepakt om het aandeel windenergie sterk te verhogen dan zal Nederland de twijfelachtige primeur krijgen van het creëren van de eerste "plangeleide casino-economie". We zijn dan niet meer het braafste jongetje van de klas maar het domste jongetje van de klas. Bij een plangeleide economie is er van vrije marktwerking geen sprake en worden prijzen gedicteerd door de overheid zoals in sommige communistische regimes. De prijs per kWh van de stroom van de windmolen wordt nu ook min of meer gedicteerd. Bij vrije marktwerking zou deze industrie niet/nauwelijks een poot aan de grond krijgen. Omdat u met uitsluitend windenergie niet weet of u op enig moment wel stroom uit het stopcontact krijgt heeft de levering een hoog "gokgehalte". Zelfs als je besluit om 4 x zoveel vermogen op te stellen dan strikt noodzakelijk kun je nimmer 100% beschikbaarheid van stroom garanderen. Bij een volledig windstille periode kun je immers niets leveren. Als van de 365 dagen in het jaar er maar 10 zijn waarop de stroom uitvalt is de schade al enorm. Beschikbaarheid van stroom is in z'n geval iets wat een gok is. Vandaar de kwalificatie "Casino-Economie"

Om die reden vind ik dan ook dat windturbines in een dergelijk scenario worden gedegradeerd tot monumenten van menselijke stupiditeit in een voorgoed visueel verkracht landschap.

Ervaringen van anderen die ons zijn voorgedaan met het stevig inzetten op “renewables”

Hier kunt u zien wat men in Australië heeft geleerd als je stevig inzet op “renewables” :

<https://stopthesethings.com/category/south-australia-blackouts/page/1/> Dit artikel geeft een indruk wat er kan gebeuren als je de overstap maakt van betrouwbare kolen en/of kernenergiecentrales naar “renewables” . Veel “Power Black outs” en ander onvoorspelbaar gedrag in de stroom levering. Verder is gebleken dat 1 op de 8 Australische gezinnen de energierekening niet meer kunnen betalen. Australië heeft ca. 23 miljoen inwoners. Dankzij de transitie naar groene energie hebben ca. 2,88 miljoen Australiërs dus niet fatsoenlijk de beschikking over energie. Het afsluiten van huishoudens is daar aan de orde van de dag. Op YouTube kunt u de nodige filmpjes vinden van Australische oudjes die nauwelijks te eten hebben en moeten kiezen tussen een boterham met huisgemaakte stroop of het betalen van de energierekening. Deze mensen zijn naar eigen zeggen niet bezig met leven maar met overleven. In Nederland staat Rob Jetten van D66 juichend bij de Hemweg centrale die wordt gesloten. Een diep triest beeld. Als we niet oppassen gaan we in Nederland dezelfde kant op. Armoede aan de onderkant van de samenleving om de linkse hobby's van een kleine minderheid te financieren.

Kijkt u vooral ook eens naar:

<https://www.youtube.com/watch?v=N-yALPEpV4w>

Een briljante lezing van Michael Schellenberger. Hoe hij is gestart als overtuigd fan van renewables en na vele jaren harde praktijkervaring met wind en zonne-energie tot de conclusie is gekomen dat het toch een heilloze weg blijkt te zijn. Eerlijk en op de harde praktijk gestoeld verhaal. Deze lezing zou wat mij betreft verplichte kost mogen zijn voor al onze politici. Hij concludeerde: In tegenstelling tot wat ik eerder dacht is niet alles op te lossen met techniek. Natuurwetten kun je met techniek nimmer verslaan. Je kunt met techniek de natuurwetten wel in je voordeel laten werken maar dat is iets heel anders, De problemen van het aansluiten van grote hoeveelheden elektrische energie uit zon en wind op het aanwezige elektriciteitsnet bleken deels onoplosbaar. Dit laatste is dan nog een nieuw en extra aspect wat in de harde praktijk zijn kop opstak. Dit naast het discontinue karakter en het kostenverhaal,

Over de ervaringen in gidsland Denemarken doen verschillende verhalen de ronde. Zie:

<https://www.climategate.nl/2016/05/denemarken-stopt-met-uitbreiding-windenergie/>

Anderzijds kunnen we stellen dat de Deense windparken wel in staat zijn gebleken om een hogere productie te realiseren (Veel hogere productiefactor dan landparken) maar de Deense ervaring leert m.i. dat je niet oneindig windenergie kan toevoegen zonder

grote problemen met in het achterliggende net te genereren. Je loopt domweg tegen een grens aan wat haalbaar is . 100% in ieder geval nooit! Ook betalen Deense consumenten veel te veel voor hun stroom.

Een studie naar de verwachte levensduur van windmolens leert dat deze ook tegenvalt en voor nog meer kosten zorgt. Zie:

<https://www.telegraph.co.uk/news/earth/energy/windpower/9770837/Wind-farm-turbines-wear-sooner-than-expected-says-study.html>

U ziet dat het geen loze voorspellingen zijn die ik doe. Ze zijn helaas op andere plaatsen in de wereld al uitgekomen. Laten wij zo verstandig zijn en hier iets van leren en dit pad niet gaan bewandelen. Windenergie kan zeker een deel van de energie leveren maar nimmer een significant deel. Pas als we het probleem van het bufferen van energie hebben getackeld kan alles weer worden heroverwogen.

Tot slot ter overweging en om alles nog eens in een breder perspectief te plaatsen het volgende plaatje:

Global Life Expectancy Accelerates 1900+: 31 – 70!

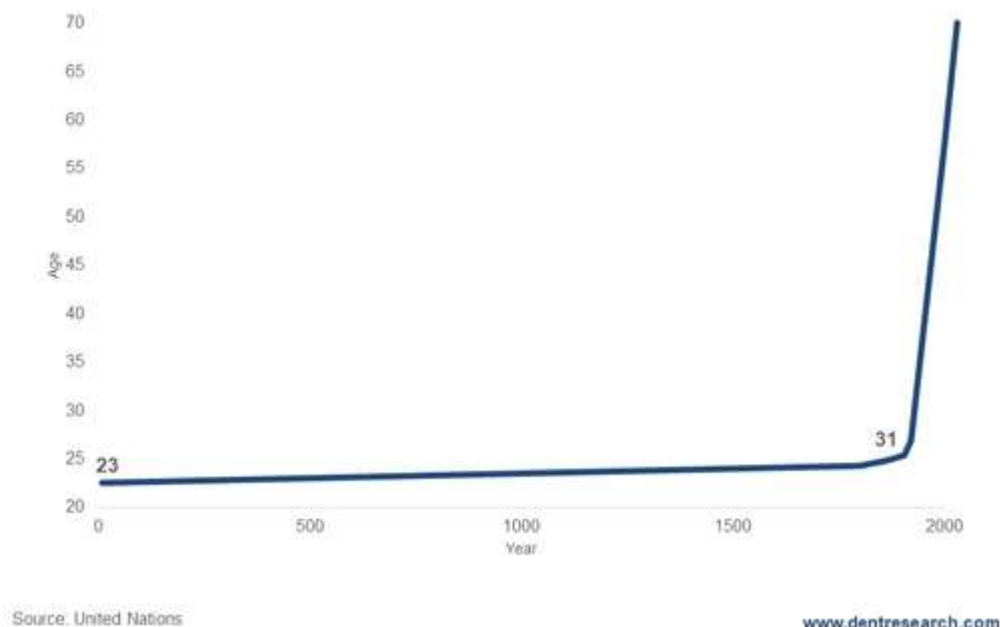

Fig.16

Dit geeft een beeld van de gemiddelde levensverwachting van de mens door de eeuwen heen gerekend vanaf de geboorte van Jezus Christus. Ik hoor u denken: Wat heeft dit

nu in vredesnaam hiermee van doen? Het antwoord: Heel veel. De gegevens zijn ontleend aan gegevens van de Verenigde Naties. Rond 1900 ziet u een spectaculaire stijging van de gemiddelde levensverwachting. Volgen de VN zijn twee factoren hier debet aan: een toenemende urbanisatie en een sterk industrialisatie en penetratie van techniek in het algemeen. Waar denkt u dat de industrialisatie voor een belangrijk deel op steunt? Inderdaad op het zoveel als mogelijk continue beschikbaar zijn van energie en rond die tijd was dat voornamelijk energie met een fossiele oorsprong (kolen, olie etc.).

De eerder gememoreerde Professor John Christy (zie hoofdstuk “Te gevoelige modellen en slechte wetenschap”) heeft voor zijn tijd als hoogleraar ook een flink aantal jaren in Afrika gewerkt als docent Natuur en Wiskunde op het platteland van Afrika in het kader van zendingswerk. Hij heeft met eigen ogen gezien wat het effect is van een gebrek aan voldoende energie voor koken, elektriciteit etc. op de levensverwachting van mensen. Zoals hij het zelf heel treffend heeft gezegd: “Without a constant supply of readily available energy life is brutally short”. En dat is dan nog in Afrika waar het gemiddeld een stuk warmer is dan hier. Wat denkt u dat er gebeurt als we onze vijf kolencentrales sluiten zonder deze door kerncentrales te vervangen? Inderdaad: Life will be brutally short again zoals voor 1900 (of u moet nog steeds de overtuiging hebben dat je met windmolens en zonnepanelen Nederland 24/7 continue van energie kan voorzien. Ik hoop dat bij u nu ook het licht is gaan schijnen

Zonne energie, waanzin ten noorden van 35 graden Noorder Breedte

Stelling 1: De energiebalans van zonnepanelen is negatief op locaties in Nederland. Voor het massaal vervangen van onze centrales zijn ze domweg ongeschikt. De opbrengst is te laag, de stroom te discontinue en de mogelijkheid om energie grootschalig te bufferen is zeer beperkt.

Stelling 2: Het gebruik van zonnepanelen voor particulier gebruik is met de huidige salderingsregeling economisch verantwoord. Bij het wegvallen van deze regeling of andere vormen van subsidie is er een serieuze kans dat lieden die hierin hebben geïnvesteerd bedrogen gaan uitkomen.

Zonnepanelen leveren zogenaamde fotonvoltaïsche energie. Ze vinden hun oorsprong in de ruimtevaart en vormen voor raketten en satellieten de enige mogelijkheid om elektrische energie op te wekken ver weg in de ruimte. Om de bruikbaarheid op aarde te beoordelen zal er o.a. moeten worden gekeken naar de volgende zaken:

1. De energiebalans
2. De prijs van de geproduceerde elektriciteit
3. Continuïteit van de geleverde stroom

Bij al deze punten zal de geografische locatie van grote betekenis zijn. U begrijpt onmiddellijk dat naarmate de locatie verder afwijkt van de evenaar de opbrengst minder wordt. Simpelweg omdat de zonnestraling daar minder is. Richting de evenaar geldt het omgekeerde verhaal. Het plaatsen van zonnepanelen in de Sahara is daarom logischer dan dezelfde panelen te plaatsen in het noorden van Lapland. Je hoeft geen meteorologie of elektrotechniek te hebben gestudeerd om dat te begrijpen.

De energiebalans

Onder energiebalans wordt hier verstaan het verschil tussen de energie benodigd om de panelen te produceren en te onderhouden versus de energie die het oplevert. Als je meer energie produceert dan je tijdens productie en onderhoud verbruikt, lever je netto energie. Als je dat niet doet kun je er beter niet aan beginnen. Zo simpel is dat.

Maar hoe bepaal je nu een energiebalans? Ferruccio Ferroni en Robert J. Hopkirk hebben hierover in 2016 in Elsevier Science een artikel gepubliceerd. Dit kun u lezen via: https://ac.els-cdn.com/S0301421516301379/1-s2.0-S0301421516301379-main.pdf?_tid=a84ad39c-12b1-43ca-a6fi-f81cf38e7e2c&acdnat=1546096616_528doaad5be6da94e45b458c7737b049

Zij hebben zich daarbij specifiek gefocust op omstandigheden zoals deze in Duitsland en Zwitserland zich voordoen.

Zij concludeerden dat er 2203 kWh per m² wordt geproduceerd gedurende 25 jaar. De kosten in kWh voor het produceren en onderhouden van de zonnecellen bedroegen volgens hun onderzoek 2664 kWh per m². Dat is dus een negatieve balans van 2203-

$2664 = 461 \text{ kWh per m}^2 \text{ zonnecel in 25 jaar tijd}$. Dat $461/25 = 18,44 \text{ kWh per jaar}$ negatief. Nederland ligt noordelijker dan Zwitserland dus het lijkt logisch om aan te nemen dat het plaatje voor Nederland nog slechter zal zijn.

Als je hun verdere parameters meeneemt blijkt een berekening te leren dat zonnepanelen pas echt op grote schaal economisch goed zijn te exploiteren beneden 35 graden Noorderbreedte als je uitgaat van vrije marktwerking. M.a.w. er wordt niet structureel subsidie verstrekt of de prijzen worden gedictieerd door de overheid. Vandaar ook de opmerking van sommigen dat boven 35 graden Noorderbreedte er sprake is van “solar madness”. Hoe is dat te rijmen met vele particulieren in Nederland die zonnepanelen monteren? Leest u verder onder het kopje **Prijs van de geproduceerde Elektriciteit** en wel in het bijzonder het stuk over salderen. Dan wordt dit duidelijk.

Tot slot nog het volgende plaatje om alles eens in het juiste perspectief te zetten:

Total World, Wind, and Solar Energy Consumption (1965-2014)

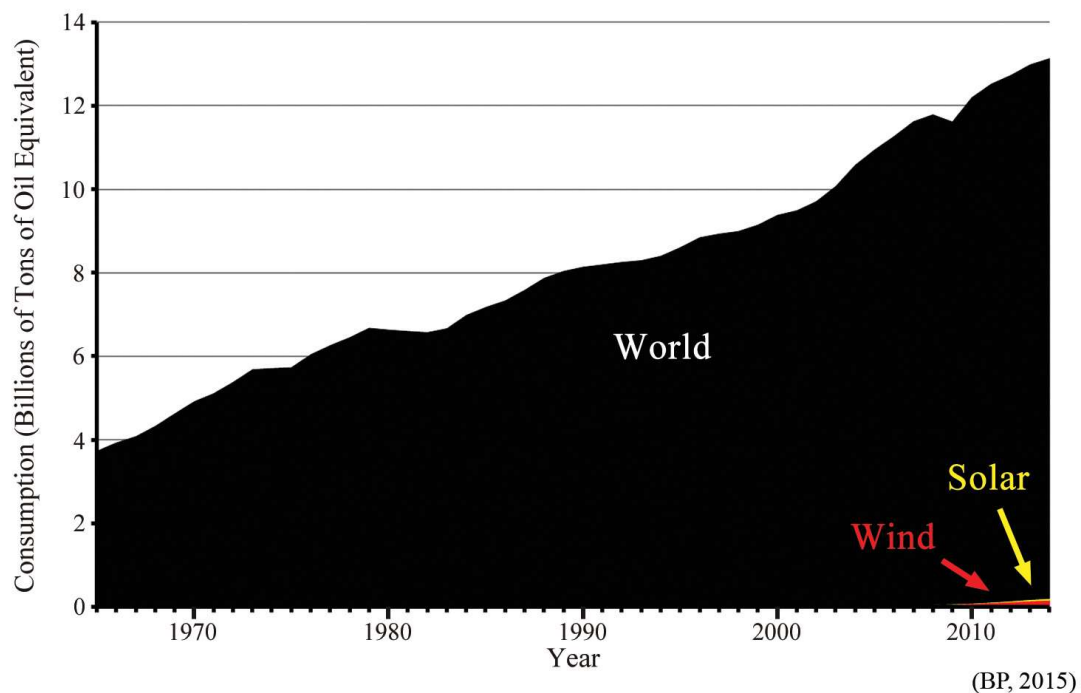

Fig. 17

U ziet het aandeel van de wind en zonne-energie in de totale energieproductie van de wereld per eind 2015. Het is volkomen insignificant!!! Wat nu als we het wel significant maken!! Er moet dan een mega transitie plaatsvinden die rampzalig zal uitpakken vanwege het sterk discontinue karakter van de geproduceerde energie.

Prijs van de geproduceerde elektriciteit

Ook hier is weer geen sprake van vrije marktwerking maar een door de overheid gegarandeerde prijs (planeconomie) voor particulieren. Deze is onder de huidige wetgeving (anno 2018) gelijk aan de prijs waarvoor de energieleverancier aan jou stroom levert. Als dit voor uitsluitend eigen gebruik is valt daar nog wat voor te zeggen, maar wat nu als het surplus moet worden verkocht? Voor particulieren is momenteel de zgn. Salderingsregeling van kracht. Deze dwingt een energieleverancier de door jou geleverde energie af te nemen tegen dezelfde prijs als waarvoor hij jou zijn energie levert. Dit wel binnen een vooraf overeengekomen hoeveelheid kilowattuur die gelijk is aan jouw jaarverbruik op enig moment. Bijvoorbeeld 3000 kWh op jaarbasis. Stel je produceert met je eigen zonnepanelen 2000 kWh en verbruikt 3000 kWh. Dan betaal je aan de energieleverancier slechts $3000 - 2000 = 1000$ kWh.

Verbruik je 3000 kWh en produceer je daarnaast veel meer dan 3000 kWh bijvoorbeeld 4500 kWh dan krijg je voor de laatste 1500 kWh een beduidend lagere prijs. Dat lijkt logisch omdat de leverancier nog de kosten van de netbeheerder, belastingen en zijn eigen marge moet toevoegen. Als hij daar geen rekening mee zou houden zou hij snel failliet gaan.

Verder moeten particulieren, die nu nog kunnen rekenen op de salderingsregeling, vanaf vermoedelijk begin 2021 rekening houden met een ander “terugverdien” plaatje. Als men de elektriciteit niet voor bijvoorbeeld 17,5 cent/kWh kan leveren maar slechts voor 5 cent/kWh. De “terugverdientijd” van uw investering kan dan zomaar meer dan 3 x zo lang worden! Als u dan ook nog bedenkt dat de opbrengst van de panelen na ca. 10 jaar achteruit holt kan het hele avontuur wel eens een “schip van bijleg” worden. Reken niet op toezeggingen vanuit de politiek. Die zijn vaker niet nagekomen. Bezint eer ge begint zou ik zeggen.

Dan nog het volgende gedachtenexperiment ter overweging. Stel: alle ca. 9 miljoen Nederlandse huishoudens zouden in staat blijken zonnepanelen te monteren *) en ze rekenden met hun energieleverancier af op basis van salderen. Stel dat er op dat moment 20 energieleveranciers zijn. Hoeveel denkt u dat er na drie jaar nog over zijn (= niet failliet gegaan). Wat verwacht u dat daarvan het effect is op de kwaliteit van het door Tennet beheerde stroomnet. Vind u dat gewenst?

Continuïteit van de geleverde stroom

Het moge duidelijk zijn dat deze stroom een sterk discontinu karakter heeft. Bedenk verder dat als je de energieopbrengst op de evenaar op 100% stelt je in Nederland vaak niet verder komt dan ca. 10 procent. Het gerealiseerde rendement t.o.v. het theoretisch maximum is dan zeer laag. Bedenk verder dat volgens het onderzoek van Weiss we een koudere periode met minder zon tegemoet gaan en lijkt het steeds waarschijnlijker dat die 10% nog lager gaat uitvallen in de nabije toekomst.

Kun je het discontinue karakter dan niet opvangen met batterijen o.i.d. Dat kan zeker, maar op zeer beperkte schaal en uitsluitend voor licht huis tuin en keuken gebruik. Zie bijvoorbeeld bijgevoegd artikel van Peter van der Wilt van de consumentenbond wat een goed overzicht geeft van de mogelijkheden en onmogelijkheden in relatie tot zonne-energie en opslag in accu's"

<https://www.consumentenbond.nl/zonnepanelen/accu-zonnepanelen>

Zoals u ziet schrijdt de techniek voort maar oplossingen voor het bufferen van grote hoeveelheden energie zijn er (nog) geen oplossingen voorhanden.

Concluderend ben ik van mening dat zonnepanelen prima toepasbaar zijn op kleine schaal voor particuliere huishoudens maar dat ze voor het op grote schaal gebruik voor het vervangen van onze centrales domweg ongeschikt zijn. De opbrengst is te laag, de stroom te discontinue en de mogelijkheid om energie grootschalig te bufferen zeer beperkt.

Ik heb bij mijn visie op wind al aangegeven dat het verhaal van Michael Schellenberger zeer interessant is omdat het ook over zijn ervaringen met het grootschalig inzetten van zonne-energie gaat. Dit op een locatie (Californië) waar de opbrengst per paneel significant hoger is dan bij ons simpelweg omdat er meer zonuren zijn en de intensiteit hoger is. Zie

<https://www.youtube.com/watch?v=N-yALPEpV4w>

Zijn eindconclusie was duidelijk. We kunnen beter overstappen op kernenergie!

*) In werkelijkheid kan dit natuurlijk nooit omdat niet iedere locatie voldoende zonne-energie kan ontvangen of het simpelweg helemaal onmogelijk is (flat, appartement, kelderwoning etc.). Toch heb ik de vraag gesteld om u te laten nadenken over wat voor een vernietigend effect subsidiëren heeft op onze hoogwaardige "stroom infrastructuur" dan wel het opleggen van een prijs zoals in een plangeleide economie.

Goochelen met grafieken.

Bewering: In sommige temperatuur grafieken zijn zaken weggelaten of zodanig verkeerd weergegeven, dat er bij de argeloze lezer een verkeerd of incompleet beeld ontstaat van het verloop van de temperatuur op aarde en hij makkelijker foute conclusies trekt.

In Oktober van 2018 ben ik met mijn familie naar Hans Klok geweest in theater Carré. Een fantastische show. Petje af voor Hans. Knap om te zien al die illusies die je worden voorgeschoteld. Ik heb daar graag geld voor over. Je weet vooraf dat :

1. Je wordt vermaakt en
2. Op een leuke manier wordt belazerd (en Hans dat is zeer positief bedoeld) en
3. De illusionist nooit zijn geheimen prijsgeeft

Een goede illusionist geeft zijn geheimen nooit prijs. Als hij dat zou doen kunnen anderen zijn kunsten nadoen en kan hij in het ergste geval brodeloos raken. Ik moet ook altijd lachen om mensen die een illusionist vragen om zijn geheim, al is het maar een klein stukje, prijs te geven. Dat gaat nimmer gebeuren. Hij neemt zijn geheim mee het graf in of verkoopt de illusie aan een opvolger of een andere collega illusionist. En gelijk heeft hij.

Wat je als brave burger niet verwacht is dat als je grafieken over de temperatuur op aarde te zien krijgt je ook wordt belazerd en dat dit ook nog gebeurt van de belastingcenten van de brave burgers in de diverse landen. Toch is dit regelmatig aan de orde. Wat is er aan de hand. Om welke “geheimen” gaat. Laat ik er nu wel eens een paar onthullen.

In de diverse discussie tussen klimaatalarmisten en sceptici laten partijen grafieken over temperatuurverloop zien gedurende een bepaalde periode. Ook worden er niet zelden zgn. “trendlijnen” in de grafiek gezet die de presentatie sterk een bepaalde richting op visualiseren. Men laat u bijvoorbeeld zien dat de temperatuur sterk stijgt of juist hard daalt in een bepaalde periode. Al naar gelang van het punt dat de auteur wil maken om u zo te winnen voor zijn/haar standpunt.

Goochelen met de gekozen periodes

Stel dat gedurende een periode van bijvoorbeeld 1000 jaar de temperatuur cyclisch verloopt en er koele periodes zijn die worden afgewisseld door warme periodes en de gemiddelde temperatuur over deze 1000 jaar nauwelijks serieus stijgt of daalt dan lijkt er strikt genomen niet veel aan de hand. Wat nu als in de laatste 200 jaar van die 1000 er wederom sprake was van een stijging in temperatuur en ik wil daar een punt maken. Wat laat ik dan zien? De laatste tweehonderd jaar of de volledige duizend jaar. U raadt het al. De meeste wetenschappers laten dan die laatste tweehonderd jaar zien. Om alles in het juiste perspectief te kunnen zien moet u de volledige duizend jaar zien om zinniger conclusies te trekken. Als u een grafiek wordt gepresenteerd vraag u dan ook altijd meteen af wat er nog ontbreekt? Het is gezond om hier wantrouwend te zijn.

Hieronder ziet u een aantal voorbeelden die demonstreren wat ik bedoel.

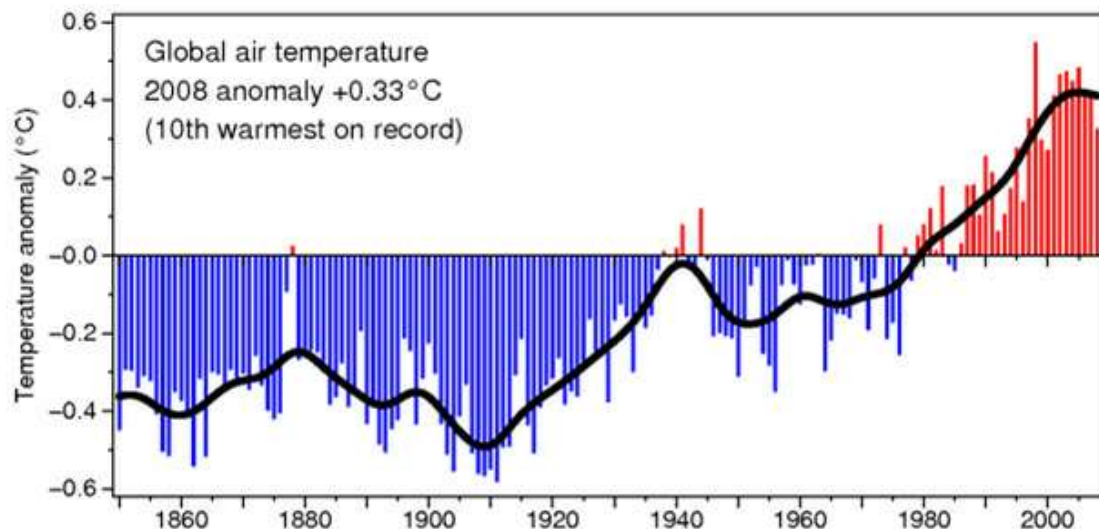

Fig. 18

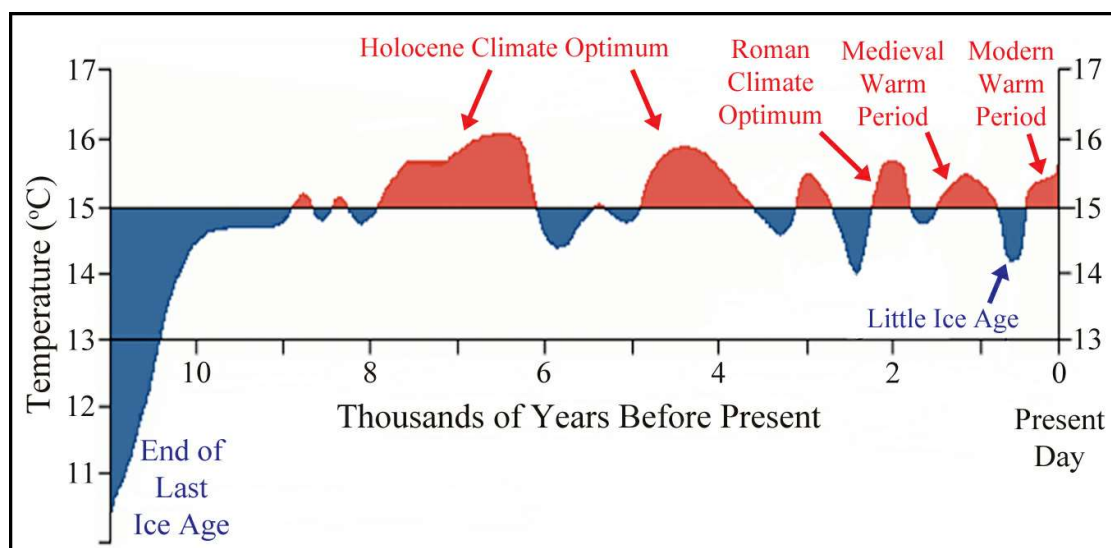

Fig. 19

In figuur 18 ziet u een temperatuur grafiek over een periode van ruwweg 1850 tot 2010. In de grafiek van figuur 19 het temperatuursverloop van het einde van de laatste ijstijd tot heden. De periode van 1850 tot 2010 is daar slechts een minuscule stukje van. Wat opvalt is dat er voor 1850 veel warmere periodes zijn geweest dan nu en ook veel koelere periodes (o.a. de "Little Ice age"). Als een wetenschapper u wil winnen voor de theorie van AGW laat hij u vermoedelijk figuur 18 niet zien. U zou zomaar eens het grote perspectief kunnen zien en daar wint hij geen zieltjes mee. Fig. 18 is in werkelijkheid maar een zeer klein stukje van de "Modern Warm Period" uiterst rechts in figuur 19.

Maar het kan nog erger. Als je figuur 18 neemt en daar alle gegevens van voor 1940 weglaat krijg je helemaal een zeer overtuigend plaatje. Eerst een lichte afkoeling tot 1970 en daarna “hoppa als een speer omhoog” . Hoeveel meer bewijs heb je nodig dat wij schuldig zijn aan alle door CO₂ veroorzaakte temperatuurstijging? Het voordeel van deze manier van presenteren door een AGW-aanhanger is duidelijk:

1. Het totale perspectief over vele duizenden jaren ontbreekt volledig en
2. De lezer ziet niet dat er vanaf 1908 tot ca. 1940 eerder een temperatuur versnelling is geweest die gelijk is aan de huidige van 1979 tot ca. 2000

Zo wordt u het zicht op de realiteit ontnomen en een rad voor ogen gedraaid.

Goochelen met trend lijnen

Als je in een temperatuur grafiek wilt laten zien wat de trend is (stijgend, dalend, gelijkblijvend) dan kun je twee punten in een grafiek via een rechte lijn verbinden. Als je dit zo voor een aantal punten doet valt de trend soms makkelijker waar te nemen dan wanneer je dat niet zou doen.

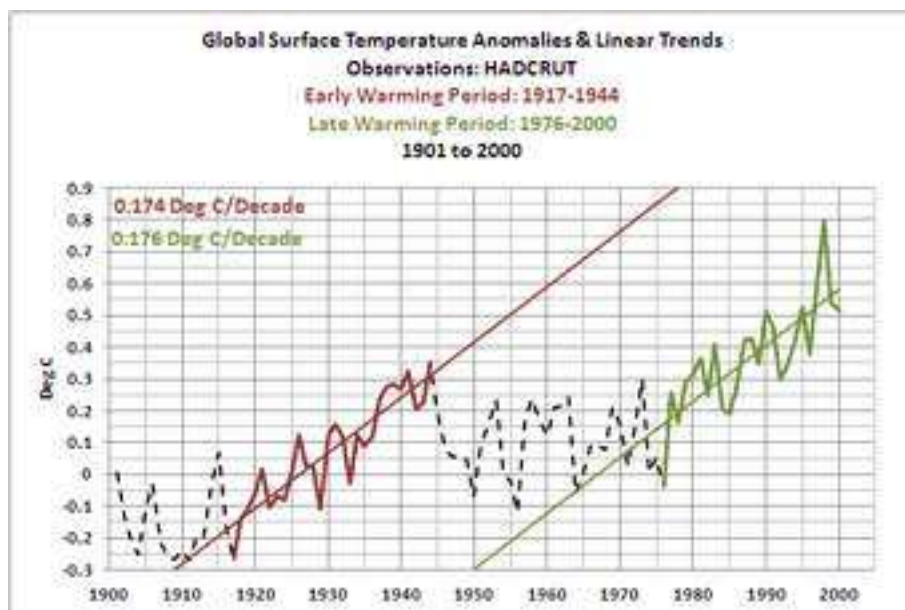

Fig. 20

In figuur 20 ziet u een grafiek met temperatuur afwijkingen (toename, afname) van ca. 1900 tot het jaar 2000. In deze grafiek ziet u twee trend lijnen getekend. De eerste loopt van ca. 1910 tot ca. 1945 en de tweede van ca. 1965 tot 2000. De hoek van beide lijnen is nagenoeg gelijk waardoor je mag concluderen dat de toename in temperatuur in graden Celsius per jaar nagenoeg gelijk was voor beide periodes.

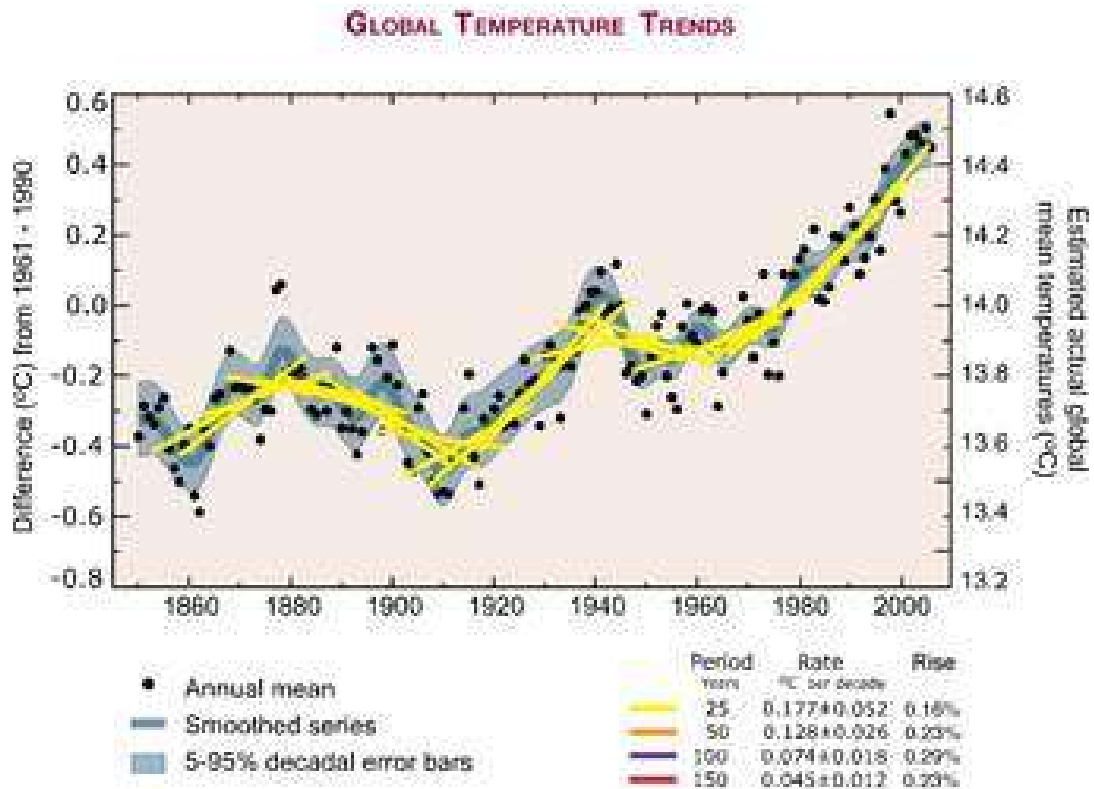

Fig. 21

Figuur 21 is een soortgelijk plaatje. Alleen het bevat nu veel meer trendlijnen (de gele lijnen). Ook zijn er versies in omloop waarbij ook nog de bovenste zwarte stippen met elkaar worden verbonden. Door dit vanaf 1940 te doen en zo te herhalen kun je perfect laten zien dat de stijging in temperatuur ook steeds weer stijgt en zo kun je bepaalde effecten visueel dramatiseren. Niet erg wetenschappelijk maar als je mensen voor het lapje wilt houden werkt het helaas vaak wel.

Ter ontzuchtering hier nog een grafiek met de toename van CO₂ vanaf 1750

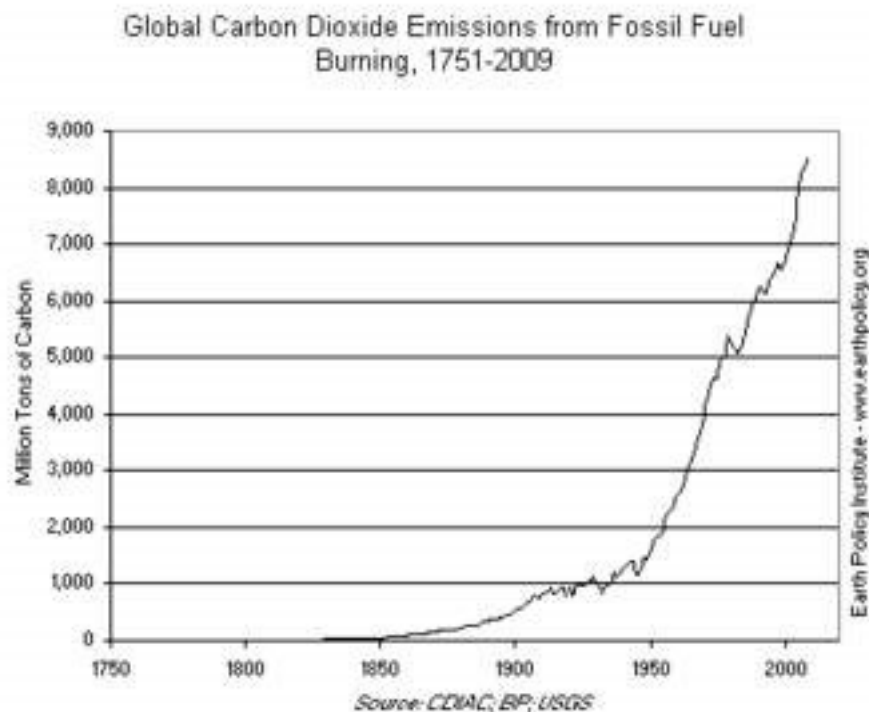

Fig. 22

U ziet dat er vanaf 1850 een toename is van CO₂-emissies door fossiele brandstoffen. Vanaf ca. 1950 ziet u de trend versnellen. Ziet u de effecten ook terug in figuur 17 en 19 ??? Nee dus. Ook dit maakt duidelijk dat er geen verband is tussen die twee zaken. Er zijn periodes geweest dat de temperatuur daalde en periodes dat de temperatuur steeg, terwijl de hoeveelheid CO₂ toenam. Ook het eerder gememoreerde onderzoek van Professor Carl Otto Weiss heeft duidelijk aangetoond dat CO₂ geen rol speelt in het verloop van de temperatuur cycli.

Goochelen door zaken weg te laten

Een andere populaire tactiek die wordt gebruikt om mensen voor het AGW-standpunt te winnen is zaken weg te laten. Kijkt u eens naar onderstaand plaatje. Het visualiseert de concentratie van de diverse broeikasgassen in PPM (Parts per Million). Wat klopt hier niet? Het antwoord is simpel: Het belangrijkste broeikasgas, namelijk waterdamp is in het geheel niet vermeld. Waterdamp is in totaal tussen de 75 en de 95% van alle broeikasgassen. 75% is de kleinste schatting die ik heb kunnen vinden en 95% de grootste. Hoe het ook zij door zo zaken weer te geven is meer dan een schandalige verdraaiing van de feiten. Ik heb verder voldoende redenen om aan te nemen dat 95% het juiste getal is.

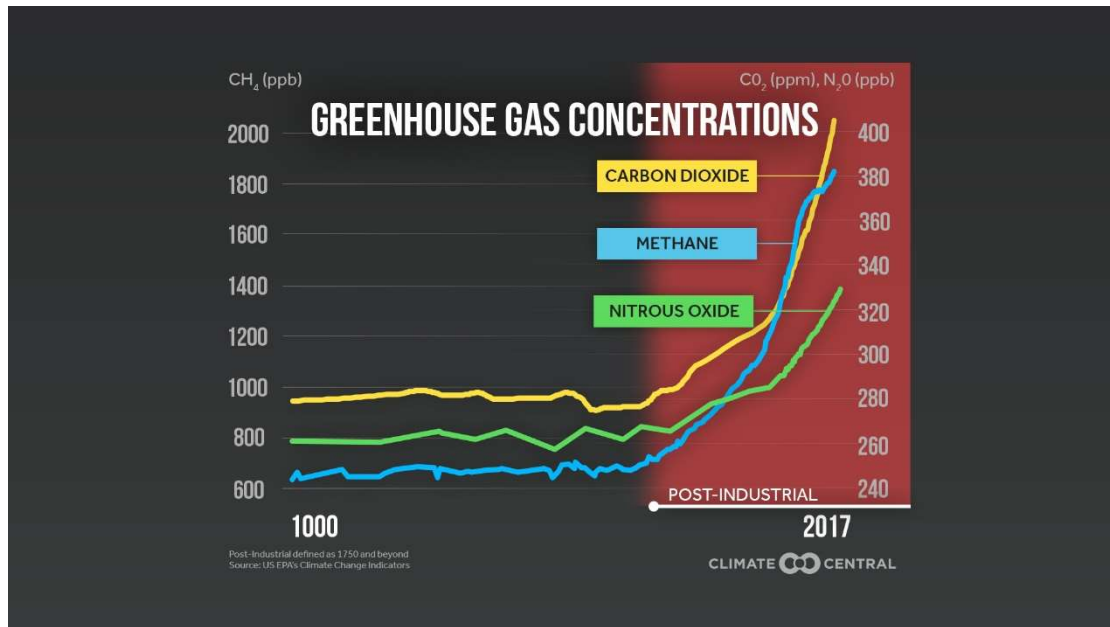

Fig.23

Concluderend:

1. De CMIP5 modellen van het IPCC falen waar het gaat om het correct voorspellen van de temperatuur op aarde bij een bepaalde toename van CO₂. Professor John Christy heeft dit aangetoond.
2. De fout in de CMIP5 modellen van het IPCC is ontdekt door een wetenschappelijk team onder leiding van Lord Monckton en een beter model is beschikbaar maar dit wordt niet gecommuniceerd. Het verspreiden van dit goede nieuws wordt niet ter hand genomen
3. Professor Carl Otto Weiss heeft het keiharde wiskundige bewijs geleverd voor het verloop van de temperatuur cycli op aarde. Volgens Weiss speelt CO₂ geen of een zeer insignificante rol. Hij voorspelt een afkoeling tot ca. 2035.
4. Het 97/3 verhaal is wetenschappelijk gezien een grote leugen. Serieuze enquêtes onder echte klimaatwetenschappers laten zien dat ruim 99% denkt dat de mens niet verantwoordelijk is voor de klimaatverandering op aarde.
5. Wind en zonne-energie vormen geen oplossing voor een eventuele energie transitie zowel kwalitatief als kwantitatief gezien (stand 2018). Het massaal inzetten daarvan is de voorbode van een grootschalige economische ramp.
6. Burgers worden onwetend gehouden van deze feiten en worden met verkeerde argumenten rijp gemaakt voor een onzinnig klimaatakkoord.

Als u wilt reageren kunt u mij via email bereiken op rvanamelrooy@gmail.com. Ik reageer alleen op inhoudelijke vragen/opmerkingen. Scheldpartijen negeer ik. Van bedreigingen doe ik onmiddellijk aangifte. Ik vertrouw er echter op dat een evt. discussie alleen op basis van inhoud wordt gevoerd.

Disclaimer: In dit boek is naar beste eer en geweten getracht zo kort en treffend mogelijk de mening van een wetenschapper of een groep wetenschappers weer te geven met betrekking tot een bepaald onderwerp. In geval van twijfel tussen de inhoud van dit boek en het originele werk van de wetenschapper waaraan wordt gerefereerd, prevaleert altijd het origineel. Mening en uitspraken over een bepaald onderwerp zijn dan ook niet mijn persoonlijke mening of persoonlijke uitspraak. Daar waar dit wel het geval is staat dit expliciet vermeld. De inhoud van dit werk is puur informatief en er kunnen geen rechten aan worden ontleend.